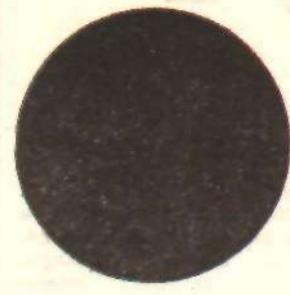

ANT

Siyasi
haklar
iade
edilmelidir!

Haftalık Dergi • 28 Ekim 1969 • Sayı 148 • 125 Kuruş

HAFTANIN NOTLARI

Deniz yargıldı

Universiteden kaydi silinen ve bir süre önce İstanbul Hukuk Fakültesi Dekanı Orhan Akıkaçılı ile görevli polislere hakaret ettiği iddiasıyla tutuklanan öğrenci lideri Deniz Gezmiş, «hakaret ve tabanca taşımak» ismalarıyla 3. Asilie Ceza Mahkemesi'nde yargılanmıştır. Duruşmada, hakarete uğradıklarını dileyenlerin içeriğindeki polis memuru da dahil olmak üzere 15 polis memuru da tutuklanmıştır. Deniz Gezmiş'in elinde bulunanlarla birlikte, kendisine tezahüratta bulunmuşlardır. Ayrıca, Deniz Gezmiş'in üniversiteden İhracının Senato kararıyla kesinleştirilmesi üzerine Dev-Genç İstanbul Yürütmeye Kurulu bir bildiri yayınılmıştır. «Verdikleri bu fagistçe, satılmışlıklarının imzası olan karar, yıkılmaz duvarımıza çarpıp geri dönecektir. Onbinlerce Deniz Gezmiş'in vurulduğu yüzlerinde patlayacaktır» demistiştir.

19

ekim

Devrimci imama baskı

Onbes köyün halkını Tarsus'ta tefecilere karşı yürüten ve geçen hafta dergimizde gösterilerini seckayan Kargılı Köyü'nün devrimci imamı Kazım Kuyucu'ya, siyasetle uğraşlığı gereklilikle isten eleştirlenmiştir. Kuyucu, bu karar üzerine, «Köylülerin tefecinin elinde nesli inim inim inledigimi ben bilirim. Dinimin lanetlediği faiziñin aleyhinde köylüyü yürütmek siyasetse, ben yapım ve seve seve bu mücadeleme devam edeceğim» demiştir.

İşçiler elköydular

Bolivya'da La Paz yakınlarında bulunan Amerikahlara ait «South America Players» altın madeninde çahsan işçiler, maden işletmesini işgal etmişler ve hükümetten şirketin millileştirilmesini istemislerdir. Bolivya'daki İttihat rejiminin gerek bu işçilimeye, gerekse And dağlarından elektrik sağlayarak Bolivya Poer şirketine elköydü. Ayrıca Amerikalıları sahibi bulunduğu Gulf Oil Petrol şirketi de millileştirilmiştir.

Yine grev erte'endi

Deniz Taşıt İş Sendikası'nın Denizecilik Bankası Şehir Hastaları İşletmesi'ne bağlı gemilerde ve bu gemilerin yanaspaklığı bütünü işkelelerde işletmenin bürolarında yapılmasına karar verdiği grev, bakanlar kurulu kararıyla otuz gün ertelemiştir. İşçilerin hak isteklerini hiç gözönüne almayan bakanlar kurnu, bu grevi eslık ve milli güvenlik bakımından vakıfca bularak erteleme karar vermiştir. Sendika kararın bozulması için Danıştay'a başvurmuştur.

Hedefe varıyor

Küba Başbakanı Fidel Castro, Santa Clara Üniversitesinde bir konusma yaparak «Emperyalistlerin Küba'yı teknisyensiz ve mühendisiz bırakmak için girişikleri bütünü gayretiere rağmen 1970 yılında 10 milyon tonluk şeker üretimi hedefine ulaşacağını» açıklamıştır. 1969 yılından şeker üretimi 4,5 milyon ton olarak tahmin edilen Küba'nın en büyük döviz kaynağı olan şeker üretimi, 1970'de, yillardan beri tasarılan 10 milyon tonluk hedefe vardığı takdirde, yeni Küba rejimi daha da güçlenmiş olacaktır.

Bildiri beraat etti

Amerikan emperyalizmine karşı dövüşürken polis tarafından hırharca katledilen Vedat Demircioğlu'nun hayatı gözlerini yumduğu günlerde, yine Amerikan emperyalizmine karşı Trabzon'da düşen gençlerin yaymış olduğu «2 No'lu Bildiri», Trabzon Ağır Ceza Mahkemesi'nin 6.10.1969 tarihli duruşmasında beraat etmiştir. Beraat eden bildiri, «Bu polis kimin polisidir, Türkiye'nin mi yoksa Amerika'nın çatılarını mı korumakta görevlidir?» diye sorulduktan sonra «Yurdumuzda tek Amerikan nafesi kalınamayaca kadar mücadelemiz her gün devam edecektir. Göllü canlar bir olsam. Amerikan itini yurdumuzdan kovalım» desilmiştir.

20

ekim

Sili'de isyan

Sili Ordusu'nun İki piyade kolu, eski Tuğgeneral Roberto Vieux Marambu yönetiminde ayaklanmış, diğer birlikler de isyancılara katılmışlardır. Ancak General Vieux, hareketin siyasi değil, ordu mensuplarının hayat seviyelerinin yükseltilmesi amacıyla dönük, yanı İktisadi mahiyette olduğunu ifade etmiştir. Isyancı kuvvetlerin çekildiği Tucha kasası çevresinde isyancılara katılan Assubay Okulu tarafından açılan ateş sonucunda 14 kişi yaralanmıştır. Aslı general Vieux, bir süre sonra, ülkeyi kötü bir durumla karşı karşıya bırakmamak için hareketten vazgeçtiğini açıklamıştır.

Somali'de Darbe

Somali'de ordu ve polis kansız bir hükümet darbesi yaparak iktidarı ele geçirmiştir. «İttihat Konseyi» adını alan dergiciler, 15 Ekim'de bir polis mensuru tarafından öldürülerek cumhurbaşkanı Sermak'ın politikasını izleyeceklerini açıklamışlardır. Darbeden sonra başta Başbakan İbrahim Egal olmak üzere bütün kabine üyeleri tutuklanmıştır. İki eski sömürge olan İngiliz Somalisi ile İtalyan Somalisi'nin birleşmesiyle 1960 Temmuz'unda kurulan Somali Cumhuriyeti'nin bundan sonra da «Afalar ve İşçiler Toprakları» adı ile anılan eski Fransız Somalisi ile birleşerek sınırlarını genişletmek siyaseti giideceği, bunun için de Arap dünyasına daha fazla yaklaşacağı tahmin edilmektedir.

Brondt başkakan

Alman Sosyal Demokratların Eideri Willy Brandt, Federal Meclis'in seçimlerinden sonra ilk oturumunda, Hür Demokratların da destegini sağlayarak altıncı turda 249'a karşı 251 oyla Batı Almanyası Başbakanı seçilmişdir. Brandt, Doğu Avrupa ülkelere karşı daha esnek bir politika izleyeceğini açıklamıştır.

İşte bu da vatandaş

Türkiye'de insanlar vardır, en ufak karın ağrısında geceyi yüzlerce lirahak özeliksiz hastanelerde tıbbın bütün nimetlerinden istifade ederler. Türkiye'de insanlar vardır, burun düzeltmek, deri gerdirmek için yüzlerce doktor, binlerce hemşire emirlerin, dedir. Hatta Türkiye'de köpekler vardır, özel bakıcılar elinde semirtilirler! Ve Türkiye'de yine insanlar vardır, hem de cepelerinde Türkiye Cumhuriyeti'nin nüfus cüzdanları taşırlar; değil hastane, değil doktor, sağlık memurunun yüzünü dahi görmemişlerdir. Ya görebilebilir! İşte yanında resmiyi gördüğünüz Köyceğiz'in Çayhisar Köyü'nden bir vatandaş da onlardan biri. Mугла Devlet Hastanesi'nde akeşer ameliyatı olmak mazhariyetine erişebilmis... Ama tedavisi tam sonuçlanmadan, göğsüne bir boru salınarak sokakta atılmıştır. Göğüsleki İlihâp bu boruya, elinde taşıdığı sığye aksacaktır. O da, hastane yüzü görüp de, yarımymalak tedaviyle hastaneden attılanlardan biri... Anayasadan, haktan, hukuktan, ağızlıkten söz eden devlet ricaline itaat olunur!

21

ekim

ANT'a yeni dava

Genclik Eideri Deniz Gezmis'in Üniversitesi'nden uzaklaştırıldığında 141. sayda yayınlanan «İşbirlikçi Üniversite, devrimci öğrencileri arkadan vurdub» başlıklı yazdan dolayı: Ord. Prof. Omer Celal Sarç, ANT aleyhinde ceza ve tazminat davası açmuştur. Ayvakan Nevzat Gürel'i vastastıyla açtığı davannın dilekçesinde, sözü geçen yaza da Omer Celal Sarç'ın CIA ajanlığı ile itham edildiği, Amerikan casusluğu ile eş anlama gelen bu ithamın Sarç'ı vatan haini mevkiline soktuğu, halkın hakaret ve husumetine maruz bıraktığı gibi sürülmekte, derginiz sorumlu müdürü Alpay Kabacal'ının TCK'nun 480. maddesine göre hapsi, derginiz sahibi Doğan Özgürden ile birlikte 100.000 lira manevi tazminata mahkum edilmesi istenmektedir.

Grev Kırıcıları

Taron İş Sendikası'nın Ankara'da Toprak Su Genel Müdürlüğü ile Makina İkmal Müdürlüğü'nde başlığı grevde polisin grev kırcıları yapması yüzünden polislerle işçiler çatışmışlardır. Polisler işçileri çatışan bir grupa yakalarak, buna kimse mani olamaz demeleri üzerine baslayan tartışma, çok geçmeden çatışmaya dönümsüzs, ancak bir süre sonra gelen sendika başkanının müdahalesinden sonra polis grev yerinden ayrılmıştır.

Amerika'yi protesto

Japonya'da Başbakan Eisaku Sato'nun Amerikanı siyasetini protesto etmek üzere ilkeinin çeşitli yerlerde binlerce öğrenci gösterileri yapmışlardır. Amerikan işlerine baskınlar düzenlemiştir. Polisle öğrenciler arasında çatışmalar sonunda 1393 kişi tutuklanmıştır.

22

ekim

Ereğli'de İşgale doğru

İşçilerin greve gitmesi karşılıkla işçileri kabul eden Ereğli Demir Çelik İşvereninin ardından protokoldeki şartlara uygun olarak toplu sözleşme yapmamakta direnen mezi üzerinde, işçiler fabrikayı işgal edeceklerini açıkladılar. İşverenin fabrika'daki işçilerle baskı yapmaya da başladığını, bir kişinin işine son verildiğini, dokuz işçiye de çeşitli cezalar uygulandığını belirtmektedir. İşçiler adına Sanayi Bakanı ve Bakan ile görüşmek üzere teşebbüse geçilmişse de, bir sonuç alınamamıştır. Bunun üzerine Sanayi Bakanlığı'na verilen muhtıradır. Türk kanunlarının uygulanması ve «kanunun işi» saylığı kimselerin toplu sözleşme kapsamına alınmasının yolundaki şartın dahi, İşverenlerce, sistemlerinin bozulacağı iddiasıyla kabul edilmediği açıklanmıştır.

Tekspitir

26 Ağustos 1969 gün ve 120 sayılı derginin ikinci sayısı 5 numarada «Soruşturma açıldı» başlıklı yazının memuriyetimizle ilgili olan konusunda Taron Hakkında ayrıca bazı çevrelerin baskısı ve Keşan Savcılığına yazan üzerine Enez Savcılığına da soruşturma açılmıştır. 1 - Memuriyetimizce bir şahıs işin herhangi bir suçtan dolayı tutuklanılarak edilirken hic bir çevreni baskıya alamıyor. 2 - Keşan Savcılığına yazınca mevzuada memuriyetimize yazılmış bir yazı yoktur. 3 - Tahkikat resepsiyonu açılmıştır. Durumun bu şekilde ilk etapta nihâda aynı sayıda ve sutunda tevkikini rica eder. Enez C. Savcılığı: 14588 Bülent Reha Kuntay.

23

ekim

24

ekim

25

ekim

Çin-Sovyet Görüşmesi

■ Sovyetler Birliği ile Çin Halk Cumhuriyeti arasındaki sınır anlaşmazlıklarını halletmek üzere iki tarafın delegasyonları Pekin'de buluşarak görüşmeleri başlamışlardır. Büyük bir gizlilik içerisinde yürütülen görüşmelerin seyri hakkında herhangi bir açıklamada bulunulmamıştır. Sovyet Çin görüşmeleriyle ilgili yorumları, önumüzdeki sayılarda yayınlanacak gibidir. Bilindiği gibi, uzun süren çatışmalarдан sonra ilk defa Ho Si Minh'in cenaze töreninden dönen Sovyet Başbakanı Koziginin Pekin'e uğraması ve Çin Başbakanı Çu En Lay ile görüşmesinden sonra iki taraf arasında temas başlamış ve bugünkü görüşmeleri başlatılmıştır.

Nobel Edebiyat Ödülü

■ Nobel Ödülleri Komitesi, bu yılki edebiyat ödülüne, 63 yaşındaki İrlanda asılı Fransız piyes yazarı Samuel Beckett'i vermiştir. «Godot'u Beklerken» ve «Sonu» adlı oyularıyla dünya çapında ün yapmış yazarın Nobel'e layık görülmesi, bir kısım gözlemler tarafından esas itibarıyla «Karamsarlığın müdafilendirme» olarak nitelendirilmiştir. Beckett, 1906'da Dublin'de İrlanda'lı bir baba ile Fransız bir annanın cocugu olarak dünyaya gelmiş, yüksek öğrenimini Fransa ile Dublin'de tamamladıktan sonra bir süre Dublin Üniversitesi'nde fransızca öğretmenliği yapmış, 1938'de de Fransa'ya yerlemiştir.

Bayrak yırtılar!

■ Samsun'daki Amerikan Radar Ussu'nde bulunan Türk bayrağı, meşhur sahalar tarafından yırtılmıştır. Bayrağı yırtanların Amerikalılar olması intihal son derece kuyvetlidir. Bayrak yırtanların meydana çıkartılmaması Üzerine Samsunlu devrimci gençler büyük tepki göstererek bayrak yırtanları bir an önce bulunuş için harekete geçmişler, işsiz komandanına Liki Günlük Mühlet tattırmışlardır. «Genç Ülküçüler Derneği» Teşkilatı Samsun Şubesi Başkanı Osman Kara, dernek yönetim kurulu üyeleriyle birlikte Vali'yi makamında ziyaret ederek olayın suçularının bulunuşmaması halinde başvuracakları her türlü yolun meşru olaeğini bildirmiştir, ayrıca suçunun Türk adlıyesince yargılanmasını istemislerdir.

Amerika çekilmiyor

■ Amerika'nın Avrupa'daki askeri birliklerini çekmeyeceği, Beyaz Saray Sözcüsü tarafından açıklanmıştır. Bir süre önce NATO Genel Sekreteri Manlio Brosio, Amerika'nın Avrupa'daki asker miktarında bir azaltma yapması, NATO'nun gücünü etkileyeceğini söylemiştir. Belirtildiğine göre, Brosio söz konusunu demecileye, NATO'nun askeri güçünde yapılacak bir azaltmanın ancak Varşova Pakti kuvvetlerinin de aynı miktarda bir azaltmaya razı olmasına ile mümkün olabileceğiini de heri söylemiştir.

Mark yükseltildi

■ Batı Almanya'nın yeşil hükümeti, milli parası mark'in değerini yüzde 8.5 oranında artırmıştır. Böylece bir Amerikan dolارının karşılığı eskiden 4 mark iken, bu defa 3.60 mark olmuştur. İktisat Bakanı Schiller, revalüasyonun, inflasyonu önlemek ve ülke nın aşırı derecede kabaran ekonomisine denge sağlamak için uygulandığını söylemiştir. Bu revalüasyondan sonra Türkiye'nin Almaya'ya olan dış borçlarının Türk lirası karşılığı da yüzde 8.5 oranında artacaktır. Ancak, Almanya'da çalışan işçilerimizin yurda gönderdikleri Alman parasını allelerine aktarımında da aynı oranda artış olacaktır. Karardan önce mark başına 3 lira alan işçi allelerinin eline şimdi 325 kurus gelecektir. Bu kararla Türk lirası Alman markına göre otomatik olarak yüzde 8.5 oranında düşürüldüğünden, bir süreden beri söz konusu edilen devalüasyonun da gelemedi muhtemeldir.

İşçiler İşgal Etti

■ Belçika'da Karl Güher ile ortaklarına ait Taksim'deki Güven Boya ve Apare Fabrikası, eylül ayına ait 160 kuruşluk zam farkları ödenmedigi için 220 işçi tarafından işgal edilmiştir. Ayrıca, Bakırköy'de Gabrieloglu Kurdele Fabrikası'nda çalışan 60 işçi de, dört aydan beri aylıklarını alamadıkları için fabrikamı Rizapasa Yokuşu'ndaki yamhanesini işgal etmişlerdir.

HAFTANIN
YORUMU

DOĞAN ÖZGÜDEN

“Şimdi ne olacak?,”

S

EÇİM sonuçlarının sosyalistler içi şoke etti, sarsıcı etkisi hâlâ sürüyor. Dokuz yıllık mücadelenin oy sayısıyla değerlendirilen bilançosundaki yüzde 37 düşüş karşısında çoğu TIP üyeleri tam bir şagkınlık, hatta karamsarlık içerisinde... Hemen herkes güvenlerini yitirmiştir, soruyorlar: «Şimdi ne olacak?» Bu sorunun cevabını titizlikle arazak ve oy gerilmesinden sonra ne yapılması gerektiğini en doğru şekilde yapmak, sosyalist hareketin bundan böyle sağlam birleşmesi için kaçınılmaz bir devrimci görevdir. Zira, yillardır sosyalist mücadelede kendilerini adamış militanlar bu yıldızkı içerisinde sordukları «Şimdi ne olacak?» sorusuna verilen cevaplardan çoğu, sol hareket için büyük tehlikeke ve tuzakları doludur. Partiyi sol çizgiden sıtıarak oy hesapları pésinde bir köyü popülizmine sürüleyen ve giderek toprak ağızalarına dahi işbirliği yapmaktadır kaçınılmayan parti yöneticileri, en ufak bir sorumluluk alıma yanaşmamakta, «Şimdi ne olacak?» sorusuna, daha fazla popülizm tavsiyesiyle cevap vermektedirler. Buna karşılık, öteden beri emekçi sınıfların devrimci potansiyelini hice sayan, onlara bilinc vermekten, kafalarındaki kalkınma modellerini sibirbaz deugneyile dokunuşusuna uygunabileceklerini zannedeler, emekçilerin sınıfla mücadele azzını körletmek için PDM yaygaralarıyla ortağı velveleye vermektedirler.

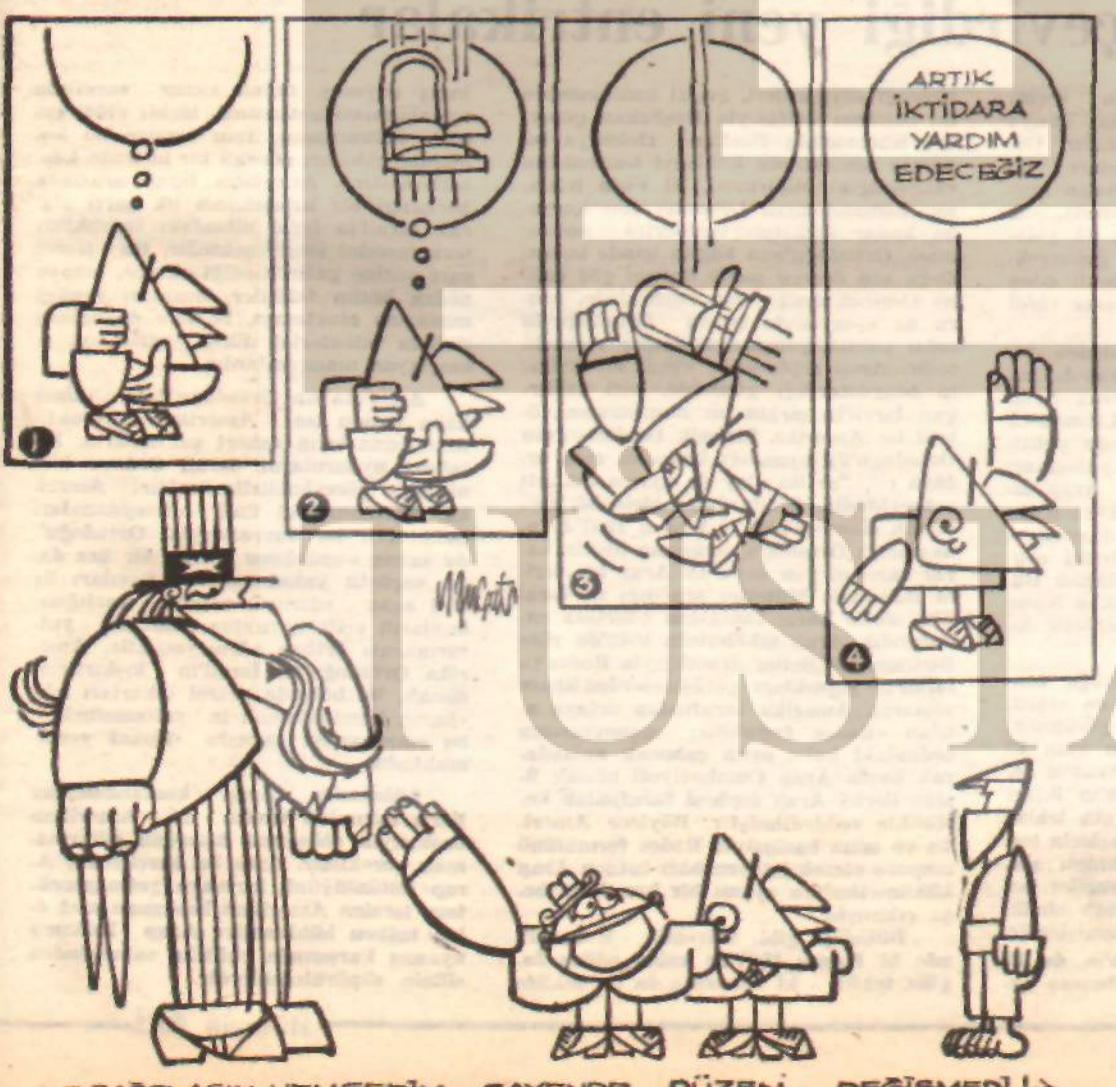
N

Aybar'cıların populizmi, ne de PDM'cilerin çeşitli denemelerle ifası belgelennig, faszisme ve emperyalizm işbirliğine sürükleneği muakkad küfür burjuva öncülüğü... İşçi sınıfı örgütünden önceğinde sosyalizm hedefine varmak için uzun ve meşakkatli bir yolculuk geçmiş bulunan sosyalistler, TIP'in 12 Ekim seçimlerinde aldığı sonuçları, ne kadar olumsuz olursa olsun, devrimci gerçekçiliği ve metanetiyle kargalamak, değerlendirmek zorundadırlar. Hicbir zaman akılda eikartılmamalıdır ki, sosyalist devrimcinin uzun yolunda Yunanistan örneği gibi toplu hapis ve işkenceler, Endonezya örneği gibi milyonluk kişiye da vardır! Bunlar göz önüne alındığında, TIP'in 12 Ekim yenilgisini sosyalistler için bir yokum değil, daha ieri atımlar için zamanında yapılmış bir uyarı olarak kabul edilmelidir. Her zaman belirttiğim gibi, seçim, sosyalist mücadelede bir amaç değil, bir araçtan ibarettir. Sosyalist parti, amacına ulaşmak için parlementer yollar da mutlak surette yararlanmak zorundadır, ancak sosyalist partinin asıl gücü seçimlerde aldığı oy miktarıyla değil, kendini tamamen devrimci mücadelede adamış, bilimsel sosyalizm benimsenmiş militanlarının sayısı ve onların inancı, sevgili, örgütü çahşasıyla ölçülür. Sosyalist çizgiden inkıraf etmiş yöneticilerin eyyamci tutumu, uzun süreden beri parti deirlenmesine bir parti içi eğitimi ve kendini devrimci mücadelede adamış bir militanlar kadrosunu ortadan kaldırılmıştır. Asıl gerileme işte bu olmak gerektir.

S

U halde hâlâ varlığını sürdürmeye çalışan oycu popülizmin ve emekçi sınıflara ihaneti her haliyle sırın tıpkı burjuva önceliğinin tuzaklarına düşmeden, en kısa zamanda partiyi ameliyat masasına yatırmak ve devrimci hızı kesen habis urları bir an önce neşterlemek lazımdır. Genel olarak görülen karamsarlığı yanı sıra, seçimlerden sonra yer yer belirebilecek anlaşmazlıklar, tartışmalar, eleştiriler ve özeleştiriler, böyle zorunlu bir ameliyatın habercisidir. TIP'in büyük kongreden sonra en büyük organı Genel Yönetim Kurulu 15 Kasım'da Ankara'da toplanacaktır. Süphesiz, TIP Genel Yönetim Kurulu, bugünkü kompozisyonu itibarıyle, beklediğimiz operasyonu yapabilecek durumda değildir. Hele hele esrar darbelebi ile kökü bir atılma sağlanabilecegi asla düşünülmemiştir. TIP Genel Yönetim Kurulu'nun bu yolda alabilecegi en olumlu karar, partinin durumunu esaslı şekilde eleştiri devrimci bir çizgiye yönelibilmek için, partinin asıl sahiplerini, yanı büyük kongreyi toplamaya çağrımaktır. Ancak hemen belirtelim ki, büyük kongrenin de halen mevcut bulunan ve son iki kongrede birlikte kısır mücadelede taraf olsun, bir bakıma kökü bir operasyon yapamayacak kadar şartlanan delegasyonlarla toplanması hiçbir yarar sağlamayacaktır. TIP Genel Yönetim Kurulu, tabandaki yeni eğilimleri ve görüşleri temsil edebilecek bir büyük kongreyi gerçekleştirmek için, her şeyden önce ilce ve İl kongrelerinin toplanmasını, bu kongrelerde yenil delegeşyonlar seçildikten sonra büyük kongrenin yapılması karar altına almalıdır. TIP üyeleri de, bir an önce karamsarlığı bir yana bırakarak, partinin bu ölim-kalm kongresine şimdiden kendilerini hazırlıyorlar. Şimdi olmasa gereken budur!

• GÖZ GÖRE • YALÇIN ÇETİN •

- SAĞOLASIN HEMSERİM... SAYENDE DÜZEN DEĞİŞMEDİ ! -

MİLLET MECLİSİ YENİ DÖNEME BAŞLARKEN

MİLLET Meclisi'nin yeni çalışma dönemi geçen hafta 256 AP, 143 CHP, 15 GP, 8 BP, 6 YTP, 6 MP, 1 TİP ve 1 MHP milletvekili ile 13 bağımsız milletvekilinin katıldığı bir andırmış töreniyle açılmıştır.

Yeni mecliste sadece üç parti, AP, CHP ve GP grup olarak yer almaktadır. Grup teşkil edilecek dördüncü kuvvet «Bağımsızlar» olmakla beraber, hepsi aynı siyasi çizgide birleşmedikleri için parlamentoda dağılmak olarak bulunmaktadırlar. Bağımsızlar içerisinde en ligi çekiç olanı, hiç şüphesiz, yasama çağrularına namazla bağlayan ve hemen ardından kürsüye çıkararak «İslam İktesine bağlı kalacağına» andıren Bağımsız Konya Milletvekili Prof. Necmettin Erbakan'dır.

TİP'in parlamentoda sadece bir milletvekilinin yer almazı, açılış gündü sadece Genel Başkan ve İstanbul Milletvekili Mehmet Ali Aybar'ın kürsüye çıkararak yemin etmesi, buna karşılık ikinci TİP İstanbul Milletvekili Rıza Kuas'un toplantıda hazır bulunmaması, kendisinin milletvekilliğinden istifa ettiğini şeklinde yürütülmüştür.

Gereken de hatırlanacağı üzere, TİP'in merkez kontenjanlarının tesbiti sırasında çökken tartışmalarla, Rıza Kuas parti genel sekreterliğinden istifa ettiğini açıklamış, milletvekilliğinden de istifa etmemeyi düşündürüdü, ancak bu konudaki kararı sendikacı arkadaşlarına danıştıktan sonra vereceğini bildirmiştir.

Ancak seçim sonuçları alındıktan sonra Kuas, milletvekilliğinden istifa etmemeyi uygun bulmuştur. Böylece TİP'in parlamentoda, birbirine muhalif iki kişi tarafından temsil edilmesi gibi bir durum doğmuştur.

Rıza Kuas'ın andırmış törenine katılmamasının nedeni, başkanı bulunduğu Türkiye Lastik İş Sendikası adına o sırada bazı temaslar yapmak üzere yurt dışına gitmiş olmasıdır. Avrupa'dan döndükten sonra Kuas da meclise gelecek ve andırmıştır.

«Milli bakiye sistemini kaldırma ortak çaba gösteren AP ve CHP, yeni sistem üzerinde küçük partilerin grupları tasfiye ettikten ve onların sandalyelerini de kendilerine çektikten sonra parlamentoya oldukça anlaymış bir hava içeriği gizmiştir.

Geçtiğimiz hafta, daha çok, İstiklal ve ana muhalefet parti-

lerinin kendi grup içi meselelerini çözümleryle geçmiştir. Millet Meclisi Başkanlığı meselesi, Ferruh Bozbeyi'nin İsmi üzerinde ittifak olduğundan ve Yeminiller de onu maglup edebilecek kadar güçlü bir aday çıkmadıklarından, çekimsiz sonuca bağlanmıştır.

Ancak grup yönetim kurulu seçimlerinde, Yeminiller, kelimin tam anlamıyla ağır basmışlar ve yönetim kurulu üyeliklerine silme kendi adamlarını seçtiirmiştir. Yeminillerin listeinde adaylar 157-153 arasında oy alarak seçildi. Bilgiç'lerin listeinde adaylar 80 - 86 arasında oy alabilmişlerdir. Böylece Bilgiç'lerin AP Grubu'ndaki kuvveti meydana getmiştir.

Bilgiç'ler grup yönetim kurulu seçimlerinde yenilmiş olmakla beraber, AP'nin tek başına iktidarda kalması da her seyden önce Bilgiç'lerin desteğine bağlıdır. Zira 50 - 60 milletvekilinin AP'den ayrılmazı

halinde AP tek başına hükümet kurabilmek durumunu kaybedecektir.

Nitekim, Necmettin Erbakan, AP Grubu'nda Yeminiller'in ağır basması üzerine, bağımsız ve AP'li bazı milletvekilleryle yeni bir parti kuracağımı açıklayarak söyle demisti:

«AP son yıllarda tutumuna devam ederse, bu takdirde hemen partimizi kuracağız. Böylece üç parti olacak Türkiye'de. Biri CHP Sol Parti, diğer AP Renksizler Partisi, üçüncüsü de biz. Sağ Parti.

İçerideki sağcı arkadaşlar rest çektiği anda, AP, iktidara gelemez. Çünkü en az 30-35 AP'li milletvekili bize kayabılır. Ancak bizimle bir anlaşma yoluna giderse, beraber bir koalisyonu gideriz.»

Bu durumda Başbakan Demirel yeni kabineye şairi Mehmet Turgut, Saadettin Bilgiç, Faruk Sükan gibi isimlerle birlikte başka immetçileri de almak zorunda kalacaktır. Demirel'in, parti içinde çıkışme-

re yolaçmamak için, başta Yeminiller ve Ummetçiler olmak üzere, çeşitli grupların koalisyon yapacağı bir kabine kurması beklenmektedir.

Yeni dönemde gerek Adalet Partisi'ni, gerekse CHP'yi en fazla rahatsız eden konu, sol ve sağ kanatların parlamento içi muhalefetlerinin engellenmiş olmasına karşılık, bu kanatların parlamento dışındaki çashmalarıyla politik statükoyu tehlikeye düşürlmeleridir. Türkiye'de sınıfal esasa dayanan bir parlamento dışı hareketin sosyal ve ekonomik statükide önemli bir değişiklik getirmeyeceği, Amerika'nın ve yerli işbirlikçilerinin çıkarlarını sarsmayıcağı Demirel de, İnönü de gayet iyi bilmektedirler. Hatata böyle bir değişikliğin, emperyalizmin ve yerli işbirlikçilerinin çıkarlarını daha da garanti altına alabileceğinin de farkındadırlar.

Onlar için önemli olan, İple-

AHMET YILDIZ
— Kimin adı? —

rin kendilerinin elinden kaçmasından, Bu yüzündenki, aslında emperyalizmin ve egemen sınıfların İşine daha fazla yaratabilecek bir takım hareketlere karşı çıkmakta birleşmektedir.

Amerika'nın Ortadoğu'da çevirdiği yeni entrikalar

Türkiye'de projektorlerin seçim sonrasına çevrildiği su sirada, dünya politikası yerinde durmamaktadır. Ortadoğu'da Filistin komandoları ile çarşılıklar Arap ülkesi Lübnan arasında anlaşmazlık patlak vermiş, yer yer kanlı olayların okumasına da yolaçan çatışma, büyük bir hızla gelişerek, Lübnan'a İlerici cepheyi teşkil eden Arap ülkeleri arasında son derece ciddi bir kriz habercisi olmuştur.

Lübnan topraklarında üslenen Filistin Kurtuluş Cephesi komandolarına karşı giriştiği hareketin, gerek Arap cephesinde, gerekse bizzat Lübnan'da karışıklıklara, giderek Ortadoğu politikasında önemli gelişmelere yol açması mümkündür. Sondan İlerici Arap ülkeleri halkları, Lübnan Hükümeti'nin davranışını büyük mitingler düzenleyerek protestoya gitmiştir. İlerici cepheye yeni katılan Libya, Lübnan Büyükelçisi'ni geri çağırmış, Başkan Nasur Lübnan yöneticilerine olayı şiddetle kınadığını bildirmiştir.

Olayın dışarıda sebep olduğu hoşnutsuzluğun yanı sıra, içerisinde de çeşitli politik çalkantılara yolaçtığı görülmektedir. Çatışmanın ilk kurbanı olan El Feth komandosu Sabri Ebu Neaf'ın oaze töreni sırasında Lübnan'ın ikinci büyük şehri Trablus'ta El Feth lehine silmeyi olmuş, coğunu gençlerin tegkil ettiği nümayişçiler, hükümeti şiddetle suçlamış, Beyrutlu öğrenciler ise, yayınladıkları bildiride, El Feth birliklerinin rahat bırakılmamasını istemişlerdir.

Ürdün'de Kral Hüseyin'in de El Feth'e karşı bir Müktemi İbabaşa ge-

tireceği söylemleri, geçici kabinesinden iki bakanın istifasıyla Başbakan görevlisi Karame'nin Başkan Helou'ya bu gergin atmosferde kabineyi kurmaktan vazgeçtiğini bildirmesi, El Feth liderinin komandoalar Lübnan'ın son kurusuna kadar terk etmeyeceklerini açıklaması, Ortadoğu'nun bugün içinde bulunduğu son derece nazik durum göz önüne alınrsa, önce Arap cephesinde, sonra da dolayısıyla bütün Ortadoğu'da ciddi politik gelişmeleri haber vermektedir. Arap cephesinde yenil bir krizin baş gösterdiği günlerde, biri saldırıcı İsrail'in cırkı bir manevrasını, öteki ise Amerika Birleşik Devletlerinin Ortadoğu'da oynadığı karanlık rolü ortaya çıkarın iki olay da ayrıca dikkati çekmektedir. Buna birincisi, Güvenlik Konseyi'nin 22 Kasım 1967'de onayladığı Ortadoğu sorununu ilişkili karar sureti yok sayarak Arap ülkelerini Birleşmiş Milletler aracılığı ile İsrail'e közde barış masasına oturuma çağrısındır. Arap ülkelerinin 1949'da yine Birleşmiş Milletler aracılığıyla Rodos'ta İsrail'e yaptıkları görüşmelerden ilham alınarak Amerika tarafından ortaya atılan «Rodos formülü» manevrasının ardından kaba oyun çabucak anlaşılarak başta Arap Cumhuriyeti olmak üzere İlerici Arap cephesi tarafından kesinlikle reddedilmiştir. Böylece Amerika ve onun baskısıyla Rodos formülünü empoze etmek isteyen bazı tutucu Arap hükümetlerinin oyunu bir kez daha boşa çıkarmıştır.

Bilindiği gibi, Güvenlik Konseyi'nde 22 Kasım 1967'de kabul edilen İngiliz teklifi, ki Amerika da bu teklife

imza koymuş, ancak karar suretinin uygulanması konusunda hiçbir ciddi çaba bulunmamış, tam tersine bu konudaki çabalari sürekli bir biçimde köşteklemiştir. Araplarla İsrail arasında herhangi bir anlaşmanın ilk şartı olarak İsrail'in işgal altındaki toprakları terketmesini öngörmektedir. Bu temel şart yerine getirilmemiş streece, ortaya atılan bütün teklifler, arapları yenilgi masasına oturtmayı, böylece de onlara galibin isteklerini diktet etmemeyi amaçlayan manevralardır.

Amerika'nın Ortadoğu'daki ikinci kaba oyunu ise, Amerikan uyruklu «danışmanlar» askeri uzmanları, kılavuzları udurularak İsrail Ordusu hizmetinde görevlendirilmeleridir. Amerika, Vietnam'daki tıbbi «danışmanları» hizmetiyle ortaya kılınan bu davranışıyla, Ortadoğu'da savaş kundakçısı olarak bir kez daha suçüstü yakalamıştır. Sayları üç bin aşan «danışmanlar» varlığı, bunların efti uyruklu oldukları yutturmacı bir tıbbi odaklıları etrafında toplandı. Amerika Ortadoğu'da İsrail'in kuşkutucularını, bu bölgede petrol çıkarları için «barış kundaklamakla» yetinememekte, bu emperyalist savaşta bizzat yer almaktadır.

Lübnan'da Arap komandolarına karşı takılan tavırda, Amerikan baskısı olduğunu hizmete çakarmamak gereklidir. Ama bu hareketler, Arap bütünlüğünü kırmaya yetmeyecek, tam tersine Amerikan baskısına alet olan tutucu hükümler Arap halkın uyansı karşısında politika sahnesinden silinip sığırıçılık edeceklidir.

Hüseyin BAŞ

Bütün siyasi mahkumlara siyasi haklar verilmelidir!

SÜKAN, DEMİREL, İNÖNÜ
— Asgari müstereklerde birleşiyorlar —

ler. Nitekim, bu yüzden İnönü, CHP Grup'un ilk toplantısında «AP iktidarı ile dalaşmayacağız» deiktikten sonra sunuları söylemiştir:

«Kanun dışı darbeye kadar her türlü macerayı tecrübe etmeyen heves edecek kadar göz kararmış azılıklar vardır. Bunların hevesleri karşısında CHP olarak venimez, bertaraf edilmez bir güç ve bir dağ parçası olarak sebat edeceğiz. Hicbir vesile ve sebeple ve iddia ile demokratik rejimi bertaraf edip onu eğlenceler bir memleket idaresi kurmalarına asla müsaade etmeyeceğiz.»

Siyasi Haklar

Millet Meclisi yeni kadro týyla toplanır toplanmaz, geçen dönemde ertelenen «siyasi haklar» konusu da birdenbire aktif hale gelmiş ve kamuoyunda geniş çapta tartışmalara yol açmıştır.

Hatırlanacağı üzere, siyasi haklar konusuna gösterilen tepkiler özellikle megruyetlerinin teminatını 27 Mayıs Anayasasında gören MBK'cılardan gelen ve Yassuada mahkum edilen eski DP'liler siyaset haklarının iade edilmesinin bir yan dan anayasada ilerde daha büyük değişiklikler yapılmasına yolaçacağı gibi, bir yandan da tekrar siyaset haklarına kavuşan eski DP'lilerin iktidarı ele geçirildikleri takdirde intikamcı bir politika izleyecekleri leri stürtülmüştür.

Hemen belirtelim ki, siyasi hakların iadesi, özellikle son parlamento seçimlerinden sonra artık endişe verici bir gelişme olmayacağı.

Cünkü:

1. Anayasada siyaset haklarının iadesine imkan veren bir değişikliğin yapılması suretiyle ilerde daha büyük değişikliklere yol açacağı iddiası, siyaset partilerin açıklamaları sırasında artik bir aniam ifade etmemektedir. Başta AP ve CHP olmak üzere, hemen bütün partiler, iktidara geldikleri takdirde, anayasının kendi anlayışlarına uymanan maddelerini değiştireceklerini açıkça ilan etmişlerdir. Ve anayasının değiştirilmesinden yana olan partiler, seçimlerde kullanılan oyların yüzde 95'ini almışlardır. Bu sonuç da göstermektedir ki, vatandaşın kahir coğulüğünün nazarında anaya değişmez bir yazılı kural değildir, değiştirilmesi her zaman için mümkünür.

Anayasada herhangi bir değişiklik yapılmasına karşı çı-

kan tek siyaset parti ise, çok gariptir ki. Türkiye İşçi Partisi olnostur TIP Genel Başkanı: Mehmet Ali Aybar, çeşitli konuşmalarında anayasasının tek kelimesinin da degişirilmesine şiddetle karşı olduklarını açık açık söylemiş, bunu da lericisi bir parti olmanın kanıtı yapmıştır.

Ve maalesef, Aybar, bu tutumu ile ancak ve ancak tabii senatörlerin anladığı kadar lericisi olabilmistir.

Tabii senatörlük gibi bir saltanat mütessesesini meşrulaştıran, kamuşturmaların ancak rayicî değeri üzerinden on yılda yapılabileceğinin hükmünü getirerek ashında kamuştırmayı imkansız kılan bir anayasasının toplumu bir parti tarafından kellesi kelimesine savunulması, toplumculuğun «sivilî intiyazlar» ve «büyük mülkiyet» karşı olan ilkelere nasıl bağdaştırılabilmektedir?

Anayasasının bir çok maddeleri elbette lericisi niteliktedir. Ama yukarıda sayılan maddeler yürürlükte iken ve hele hele anayasayı değerlendirmek durumunda bulunan Anayasa Mahkemesi faşist 141 ve 142. maddelerin anayasaya aykırı olmadığı görüşünde israr ederken toplumu bir partinin anayasayı bütünsüzlükle savunması asgari mantık hatasıdır.

2. Kaldı ki, anayasasının değiştirilmesi olan maddeleri bir kusur vatandaşların siyaset haklarından yararlanmasını önleyen maddelerdir. Kendilerine siyaset hakları iade edilecek kimselerin Türkiye'de artık bir siyaset kuvveti olmadıkları, eski Cumhurbaşkanı Celal Bayar'ın bir daha iktidara gelmesinin hayal olduğu, 12 Ekim seçimlerinde bu ekip tarafından desteklenen YTP'nin aldığı sonuçlarla ortaya çıkmıştır. Bu maddelerin değiştirilmesi kargasında bir toplumu parti liderinin «Hayır, siyaset hakları iade edilirse, intikam alacaklardır» diye tabii senatörlerle birlikte feryat etmesi, gayriciddi bir davranıştır.

Siyaset haklarının iadesinin baş muarizi tabii senatörler, geçen hafta gizli bir toplantı yaparak konuyu görüşmüştür. Gazeteleme sizdirilen bilgilere göre, tabii senatörler, toplantıda, siyaset affin çıkmaması için her çeşit mücadeleyi yapmaya karar vermişlerdir. Tabii senatörler adına konuşan Ahmet Yıldız, «27 Mayıs'ın temelinde ordunun şeref ve haysiyeti yatar. Ona yonelecek her saldırı yada yipratma sırasında ordunun rahatsız olmaması düşüncüsüne» dileyerek meseleyi bir esrar perdesine bürümüşlerdir.

Tabii senatörlerin çıkışının

RENKLİ GAZOZ BELASI

BU ÜLKEDEN ATILMALIDIR!

Türkiye'ye sokulduğu günden beri devrimci çevreler tarafından içerisinde zararlı maddeler bulunduğu tekrar tekrar belirtirlerken yasaklanması istenen Coca-Cola ve benzeri renkli gazozlarda kullanılan cyclamate (sikomat) maddesinin kanser yaptığı Washington mahrecli bir haberle ortaya çıkmıştır.

Bu habere göre Amerikan Sağlık, Eğitim ve Sosyal Yardım Bakanlıklar, kanser yapan cyclamate maddesini ihtiva eden maddelerin listesini yayımlayarak bunları kullanımasının yasaklamıştır. Bu listede yer alan iki isim de, Türkiye halkının çok yatkundan tamamen renkli gazozlar, yanı Coca-Cola ve Pepsi Cola'dır.

Ayrıca ülkemizde cyclamate hizi ilaçlar içerisinde de yaygın olarak kullanılmıştır. Özellikle şeker hastaları tedavisinde kullanılan ilaçlarda cyclamate kullanımı oran yüzde 95'e kadar bulunmaktadır.

Bu maddenin bu kadar yaygın olarak kullanılmasının nedeni, aynı alanda kullanılan sakkarinin kilosu 30 lira iken cyclamate'in kilosunun 15 liraya satılmasıdır. Cyclamate sentetik olarak elde edilmekte ve üstün bir tatlandırıcı özellik taşımaktadır. Ayrıca ağzda kalınlıkta sonra bir acılı bırakmaması da yaygınına etken bir sebep olarak ortaya konmaktadır. Cyclamate kanserden başka karaciğerde de bozukluklar meydana getirmektedir.

Eczacılık Fakültesi eski dekan Prof. Kasim Cemal Güven bu maddenin kanser yaptığı iddialarının yeni olmadığını ve iki yıl önce bu konunun ortaya konulduğunu açıklamıştır.

Bütün bu açıklamalara ve gerçeklere rağmen konuya yakından alakalandığını söyleyen Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı Vedat Ali Özkan hiçbir kesin tedbir kararı almamıştır. Yapıtı açıklamada «Konuya ögrenince once renkli gazozların halkın ligili dairelerde bulunan dosyalarından terkibini inceletmek. Firmaların terkib formüllerinde cyclamate maddesi yok. Ayrıca Washington büyükeliğimiz aracılıyla ABD Sağlık Bakanlığı'ndan konu

hakkında tamamlayıdı bilgi alıyoruz. Maalesefi her yönde ve ciddiyetle incelyoruz. Tetkiklerimizin kesin sonucunu halkoyuna ayrıca açıklayacağız» demiştir. Hafifçe sonunda ise, ailelere yapılan bir bakanlık açıklamasında, Coca-Cola'da cyclamate bulunmadığı belirtilmiştir.

Bu gayriciddi açıklamalar da ortaya koymaktadır ki, bakanlık, Amerikan renkli gazoz firmalarının çıkarlarını korur bir tutum içinde bulunmakta, halkın sağlığını açıklar açığa hiçe saymaktadır.

Cola'nın renkli gazozların döviz kaybı bir yana, insan sağlığı için korkun bir tehlike teşkil ettiğ, yillardan beri lan tuzağına düşmeyen yayın organlarında belgelerle açıklanmış, gerekli uyarılarla bulunmuştur. Gerçekler yillarda önce ortaya konduğu halde, bakanlığın bu uyarıları hiç dikkate alınmamış, ancak baş patron ABD'nin sağlık Bakanlığı'nın açıklamasından sonra harekete geçmem ihtiyacı duymuş, iktidarm kimlerin ağzına bakıldığı pek güzel göstermektedir. Kaldı ki, Amerikan Sağlık Bakanlığı kanser tehlikesi üzerinde renkli gazozların satışını yasaklar, tıbbi bakanlık üstünlükleri açıklamalarla işi savsaklamak yolum tutmuş, keşin sonuç alınmaya kadar tedbir olarak renkli gazozların satışını yasaklamak istenmiş.

Coca-Cola'da zararlı maddeler bu undugunu bir süre önce Tarsus Belediye Başkanı re'sen harekete geçerek bir laboratuvar tahliliyle test ettip satışları yasaklamışsa da, yine bakanlığın baskısıyla bu karar da iptal ettirilmiş bulunuyordu.

Cola'ların çıkarlarının hizmetinde olduğu anlaşılan bakanlık Coca-Cola ve Pepsi Cola'nın terkibinde cyclamate bulunmadığını açıklamakla kimseyi kendirmeyen.

Türkiye'ye yılda 45 Ton cyclamate ittil edilimekte, bunun ancak 5 Tonu ilaç sanayinde kullanılmaktadır.

Ya geri kalan 40 Ton?

Bakanlık bunun hesabını vermek zorundadır!

tar açısından ele alınmak gerektir. Bugün siyaset nedenlerle siyaset hakları elerinden alınanlar sadece 27 Mayıs'ta devrilenler değildir. Bugün anayasada dahi yer almış birtakım eylem ve düşüncelerden dolayı yillarda önce faşist kanuniara göre mahkum edilmiş ve siyaset haklardan yoksun bırakılmış vatandaşların da, bu hakları kavuşturuları gartır.

Kaldı ki, Dev. Güç gibi demokratik devrimci örgütlerde bazı sol gruplarla «demokratik devrim» için güçbirliği yapan tabii senatörlerin, «Tam bağımsız, gerçeklem demokratik Türkiye'yi yaratmak yolunda çalışıklarının bir kanıtı, ancak bütün siyaset mahkumlara siyaset haklarının tamınışını sağlayacak bir eylem olabilir. Aksatdırda tabii senatörler «gerçekten demokratik Türkiye» sloganının çok uzağına düşmüş olacaklardır.

Türkiye'nin tek sosyalist parti TİP de, siyaset haklarının iadesi konusunu bu esprî içinde ele almaktır, tüm siyaset mahkumlara, 141 ve 142. maddeler dâhil, siyaset haklarının iadesi için sonuna kadar mücadele etmek zorundadır. Hemen belirtelim ki, soldaki huzursuzluğun başlıca nedenlerin biri de, ancak böyle bir imkanın yaratılmasıyla ortadan kaldırılabilecektir.

nia meşru olduğunu savunmak, ihlâli meşru olmadığını iddia etmek ve dolayısıyla silahlı kuvvetlerin bir suç işledigini söylemek demektir. Böyle ağır suçlamalar karşısında, hareketsiz kalma geleneginin Türk ordusunda bulunmadığını herkes bilir sanırımsa demeştir.

Yıldız'ın bu demeci, tabii senatörlerin hâlâ silahlı kuvvetlerin adına konumak alışkanlığından vazgeçmediklerini göstermektedir. Oysa, geçen İlkbahar'daki siyaset hakları iade edenlere silahlı kuvvetlerden parlamentonun kararını engellemeye kadar büyük bir müdahele gelmedi. sîrf Bayar ve takımı seçime sokmamak için Demirel'in silahlı kuvvetleri siyaset haklarının iadesine engel olmuş gibi gösterdiği daha sonra yetkililer komutanlarının açıklamalaryla anlaşılmıştır.

Tabii senatörler, bu arada, siyaset hakları iade edildiği takdirde toplu halde senatordan istifa edecekleri haberini de, PDM'nin has adamlarından İlhami Soysal aracılığıyla Akşam Gazetesi'nde yayinallyatmayı ihmal etmemiştir. Arkasından da yine Ahmet Yıldız aracılıyla «Gizli toplantıda alınan kararlar gizlidir, açıklanamaz» diyerek meseleyi bir esrar perdesine bürümüşlerdir.

Tabii senatörlerin çıkışının

en ilgi çekici yanı ise, şüphesiz, İnönü ile yaptıkları görüşmedir. Bir tabii senatörün ifadesine göre, İnönü bir kırınlık oluşturmadığını anlamak için kendilerini çağrımış ve toplantıda çeşitli konular ele alınmıştır. Bu konulardan en önemli ise, «anayasa değişikliği» yapılmak, tabii senatörlük mütessesesinin kaldırılması ihtiyâli olmuştur. Siyaset haklarının iadesi hareketinin bir şâreden beri şampiyonluğunu yapan İnönü, kendilerine etabı senatörlüğün kaldırılmayacağının konusunda garanti vermiş, bundan sonra da tabii senatörlerin istifa sözü edilmez olmuştur.

Bize kahrsı, siyaset haklarının iadesi meselesi, böyle intiyazlı bir grubun kişisel değerlendirmeleri açısından değil, gerçekçi biçimde ele alınmak lazımdır.

1. Anayasam mutlak değişmezliği diye bir şey yoktur. Anayasamın tufucu hükümleri elde değiştirilebilir, dolayısıyla anayasa değişiklige uğramış olur.

2. Siyaset hakları iade edilecek olan eski Demokratlar intikamçı bir güç haline gelebilecek durumda olmadıklarını anlatırlar.

3. Siyaset haklarının iadesi, sa- dece eski Demokratlar açısından değil, tüm siyaset mahkum-

GERİ BIRAKTIRILMIŞ TÜRKİYE

Dr. Sedat OZKOL

BHİMSEL sosyalizme bağlı, fakat bilimsel sosyalist yöntemi statik olarak uygulamaya çalışan bazı araştırmalar, çok kere her burjuva bilimadamlarının deyimlerini, kavramlarını, varlıklarını yalnız sonuçları aynen kullanmaktadır ve geri bırakılmış ülkelerdeki sosyal ve ekonomik geriligin temel nedeninin ülkenin iç özelliklerinde, feudal ilişkilerde yada kalıntılarında aramaktadır.

Geri bırakılmışlığın temel nedeninin yanlış olarak ortaya konulması, təhsis ve dolayısıyla tədavinin de yanlış olması sonucunu doğuracaktır. Diğer bir deyişle, emperyalist sömürgeye karşı devrimci strateji ve bu stratejiye bağlı taktikler de yanlış olacaktır. Bilimsel sosyalizm soyut ve statik bir dogmalar dizisi değildir. Bilimsel sosyalizm, gerçeklerle idareli olarak denenmesi, kontrol edilmesi gereken ve doğru kullanımının altında toplumu zorunlu tərəfəsi içerisinde dənizləri bir aşamaya götürebilecek bir yöntemdir. Bu yöntemin yanlış kullanılmas halinde, geri bırakılmış ülkeler temel yapılarına, en belirleyici etkenlərinə değil, görünüşlərinə, düzeydəki ilişkiləre təsdiqlər və geri bırakılmış toplumları封建的, yada feudal, kapitalist öncesi toplumlar olaraq tanımlayabılır. Oysa bilimsel sosyalizmin koyduğu terminolojisi, sərf kendi görüşümüzü savunmak üçün zorlamayaq şartıyla, feudal toplumdan, yada yada daqıqalar için değil, de genellikle feudal birləşmələr üçün üretimde bulunan kapaklı toplumları anlayacak olursak, geri bırakılmış ülkelerden hibrisinin gününüzde bu təmənləməyi uyadığı açıkça ortaya çıxacaktır. Kapitalist ülkelerin sadəcə sanayi değil tarım ürünlərinin bile satıldığı, emek gücüyle doğal kaynakları yok bahasına kapitalist toplumlara nasıl «kapaklı toplumlar» adı verilebilir? Feodal görünüşü veren özelliklər de dönya kapitalizminin geri bırakılmış ülkelerde sömürüsünü sürdürməmək amacılı ortaya çıxdığı və asırlar boyunca desteklediği özelliklərdir, kendi kendilerine ortaya çıkmışlardır.

Merkantilizmin en parlak devrinde, ABD'nin güneyinde, Latin Amerika'da, Afrika'da, Asya'da ortaya çıkan ve bugünkü bazı sosyalist araştırmalarca dahi hatalı bir şekilde «feodal» olaraq tanımlanan plantasyonlar, geri bırakılmış ülkeler Batı Avrupa kapitalinin sözleşmesinden önce mevcut degillerdi. Bu toplumların yapıları elbette değişikti, bu toplumlar elbette değişik toplumsal aşamalarda bulunuyordular. Ortaçın Türkiye, feodal üretim döndənden çox farklı bir üretim döndəndə idi. Kompradorlar, bürokratik kapitalist sınıf, toprağına rasyonel olmayan bir şekilde kullanılmamış, hep emperyalist kapitalizmin zorunlu sonuçlarıdır. Dolayısıyla bugünkü geri bırakılmış ülkelerde ileri kapitalist ülkelerin bundan birkaç asır önceki şekilleri diye bakılamaz, ileri kapitalist ülkelerin hibrisi geri bırakılmış ülkelerin sindiki özelliklerine sahip değildi ve geri bırakılmış ülkeler de ileri kapitalist ülkelerin sindiki özelliklerine hibris zaman kavuşturacaklardır. Çinkili Batı Avrupa ve Amerikan kapitalizmi, tüm gelişimini ve günümüzdeki kudretini, Asya'daki, Afrika'daki, Latin Amerika'daki emekçilerin terine, gözyaşa ve kanana borçludur. Tətbiq etmək isteyenlerin Batı'da bulup hayran oldukları her demokratik kurum, her teknolojik gelişime, milyarlarca insanın en korkunç bir şekilde sömürülmesinin doğal sonucudur. Bir kez meylye, kapitalist gelişmenin gerçekleştirilebilmesi için Asya, Afrika, Latin Amerika hallarının ve toplumlarının sömürülmesi, ezmeleri, «GERİ BIRAKTIRILMALA» gerekliydi.

GÖRÜYORUZ ki, geri bırakılmış ülkeler ne feudal, ne de yarı feudal toplumlardır. Bu tələr kapitalist öncesi toplumlar adını da vermeyiz. Çünkü ilerde ileri kapitalist bir toplum halini almalarına emperyalist kapitalizmin imkan vermeyeceği ve bu nedenle bütün geri bırakılmış ülkelerde milli burjuva adı verilebilecek bir sınıfın da gelişmeyeceği meydandadır. Su veya bu nedenle böyük bir sınıfın ortaya çıxığını ve toplumu kapitalist aşamaya götüremek görevini üzerinde alıdırmı bir an düşündür bilmə, böyük cihaz bir burjuva sınıfının Batı Avrupa ve özellikle Amerikan kapitalistleriyle dünya pazarlarında rekabete girilebileceğini ve bu rekabette başarı sağlayabileceğini düşünmek en hafif deyimle sevdilik olacaktır. Cumhuriyetten sonra yurdumuzda olduğu gibi, devlet eliyle milli burjuva yaratılmasına çağrısına dahi, bir süre sonra bu sözümənə milli burjuvanın, komisyonculuğu, ithalat ve ihracatçılığı, spekülaysyonu, tek kelliye kompradorluğunun milli sanayiciliğine tercih edecegi ve de ettiği ortadadır. Demek ki, geri bırakılmış ülkelerde kapitalist öncesi toplumlar diye de bakamayız.

Oyleyse nedir geri bırakılmış ülkeler? Daha yukarıda da belirttiğimiz gibi, geri bırakılmış ülkeler, doğal zenginlikleriyle, ısgıcları kapitalist ülkeler tarafından sömürülen ve yine kapitalist ülkelerin sanayi ürünlərinin monopol fiyatları satıldığı pazarlardan başqa bir şey degildir. Emperyalist kapitalizm bir tükəde doğrudan doğruya kompradorları, bir başkasında milliyetçili tutuculuk haline getirebilecek küçük burjuvayı, yine bir digerinde ise bir baskı ve talan örgütü haline sokulabilecek olan orduya killiseyi tutacaq ve devrimci potansiyeli deyik birincilere yokedecekdir. Devrimizde feodal görünüşteki Endonezya'nın da, fasist generallerin egeni olduğu Yunanistan'ın da, sözümona burjuva demokrasisinin içindeki Türkiye'nin de temel gerçegi bir ve aynıdır. Bu ülkelerin hepsi emperyalist kapitalizmin sömürülük kaynaklarından ve bugünkü şartlar içerisinde emperyalizm Endonezya ve Yunanistan'da tutucu ordu ve dinadamlarını, Türkiye'de ise kompradorlarla bürokratik kapitalistleri tutmaktadır. Yarın koşullar deyince diğer tutucu güçlerin destekleneceği ve İktidara getirileceği muhakkaktır. Nişkim bu nedenledir ki, emperyalist kapitalizm, örneğin Türkiye'de orduyu yozlaştmaya çalışmaktadır, küçük burjuvanın en tipik temsilcisi olan esnafı mukaddes el-hada çağrımakta ve böylece ilerde meydana gelebilecek devrimci bir gelişim için yedek kuvvetlerini şimdiden mevzü sokmaktadır.

BU kisa ayırmadan sonra geri bırakılmış ülkelerde nigin feudal, feudal - kapitalist, yada kapitalist öncesi toplumlar diyemeyeceğimiz ortaya çıkmaktadır. Geri bırakılmış ülkeler, iç özellikleri ve toplumsal yapıları emperyalist kapitalizm tarafından belirlenmiş ve mevcut koşullara en uygun şekilde bazen tutucu seyhlerle dinadamları, bazen şan, għoġret, madalya, kat ve araba dilişkini generaler, bazen de dženbahżi ve kapikulliğunu bir sanat haline getirmiş kompradorlar aracılığıyla soyulan tophumlardır. Burada, çok kerepler ve genellikle yukarıda adı geçen tutucu sınıflar aracılık görevini aynı sira içerisinde bir arada yaptıklarını da belirtelim. Geri bırakılmış ülkelerde tutucu küçük

burjuvayı, kompradorları ve yozlaştırılmış karumalar arasındaki çekismelerin nedeni, rejim üzerinde anlaşılmamalarından değil, toplam artık değerden emperyalist kapitalistlər kendi aralarına bahis şəklində bırakılmış olan miktarı aralarında paylaşamadalarıdır.

Emperyalist kapitalizme askeri, siyasi ve ekonomik bağları sıkı sıkıya bağlanmış olan geri bırakılmış ülkelerin kalkınmasına imkan yoktur. Geçmişin kısa, fakat burjuvacı olmaya bir araştırmacı, bize geri bırakılmış ülkelerde rastlanan sınırlı ve yetersiz ileriye meydan həmçinin de emperyalist baskının zayıflığı yada kisa bir süre için ortadan kalklığı dönenlerde gerçekleştirilebildiğini açıqça göstermektedir. Andre Gunder Frank, Latin Amerika ülkelerinden özellikle Arjantin, Brezilya, Meksika ve Şili'nin sanayi alanındaki gelişmelerinin genellikle dünya savaslarıyla bu savaşlar arasındaki depreyos yolları arasında gerçekleştiğine dikkat çekmektedir. Dünya kaphallı ticaret bağlarının ve emperyalizm baskısının zayıflamasıyla, Latin Amerika ülkelerindeki yatırımlar da azalmış ve ülkeler kendi iç kaynaklarını daha verimli bir şekilde kullanmak imkanlarına kavuşmuşlardır. Emperyalizmde kendisini təmənnan koruyabildiği içi sanayi devrimini büyük ölçüde gerçekleştirmiş ülkelerin en iyi örneği ise, Japonya'dır. Japonya'daki hammadde kaynaklarının çok yetersiz olmasına rağmen ve belki biraz da bu yüzden, Japon kapitalizmi büyük bir hızla gelişmiştir. Bunun en büyük nedeni, Japonya'nın ikinci Dünya Savaşı'nın sonuna kadar dünya finans kapitalinin etkilerinden bağımsız kalabilmesiydi. Aynı şekilde Türkiye de, önemli sayılabilen ekonomik ve sosyal bir gelişimi, bağımsızlık savasının kazanılmasından ve kapitalistlərin yararı sermayenin egemenligi, nis kisa bir süre için de olsa ortadan kaldırılmışından sonra gerçekleştirmiştir.

GÖRÜYORUZ ki, emperyalist kapitalizm, kendi çökəklərini koruyabilmək, varlığını sürdürməmek için milyarlarca şəhər ve köy emekçisi, sınırlı sömürmək ve bu emekçilerin yaşadığı ülkeleri geri bırakmak zorundadır. Çinkü sınırlı da olsa, ekonomik bir kalkınma yine belli bir kilitlər və sosyal kalkınmayı doğuracak, sosyal ve kilitlər kalkınmaya, sömürülənlərin gözlerinin açılmasına sebep olacaqtır. Gerçeklerin, yani sömürülüklerinin bilincine yaran geri bırakılmış ülkeler haklarının kendilerini gerilige mahkum eden iç ve dış düşmanlarına karşı birleşeceleri, kendi kaderlerine sahib olmak isteyeceleri, diger bir deyişle, ekonomik ve siyasi bağımsızlıklar için məscideleye giricekleri apaqıktır. Ucuz hammadde kaynaklarıyla ısgıcları ve daqıqaları elindən kaçırmak istemeyen emperyalist kapitalizm, bu devrimci gayretleri önleyebilmek içiñ her yola başvuracak, geri bırakılmış ülkelerdeki satılmış siyasi siyasi, kompradorları, dinadamları kisvesindeki sahtekarıları, kararsız küçük burjuvayı, kudretleri göbeklerinin çapı ve burunlarının büyülüklüğü ilə orantılı generaleri gerektiginde paraya ve gerdigindəsiye silahla, kanla, atışla destekleyecektir. Bu korkunç politikanın örneklerini vermenin gereği daşı yoktur. Vietnamlıların, Korelilerin, Panamalıların, Dominiklilerin, Araplardan gələnlər ortadadır.

KÜÇÜK BURJU

Filistin Sorunu ve Ortadoğu'da devrimci mücadeleye kimin öncülük edeceği konusunda, New Left Review'un Eylül - Ekim 1969 sayısında Fawwaz Trablusî'nin önemli bir incelemesi yayınlanmıştır. Küçük burjuvazının devrimci mücadelede öncülüğünün iflasını marksist-leninist bir yorumla saptayan Trablusî, incelemesini şöyle tanıtmaktadır: «Filistin Kurtuluş Hareketi, kendi içinde bir sorun olarak değil, emperyalizm en yoğun jaaliyet alanı olan Ortadoğu devrimci hareketi içinde ele alınmalıdır. Bu bölge, eskiden beri, değişik ama içiçe girmüş iki yabancı baskıya maruz kalmıştır. Bir yanda siyonist kolonializmi, diğer yanda değişik biçimlerde ortaya çıkan batı emperyalizmi... Bu deneyme, bölgedeki siyonist ve emperyalist akımların birbirlerine olan etkisi sonucu ortaya çıkan temel çelişkiye tarumlamakla başlar. Daha sonra bu temel çelişkinin bir cephesi olan Filistin Kurtuluş Mücadelesi marksist-leninist bir yorumla incelenir.» Çok uzun olan bu inceleme, «temel çelişki», «Küçük burjuva milliyetçiliğinin yükselişi ve çöküşü», «Haziran Harbi» ve «Sonuç» bölümlerini kısmen özetteyerek sunuyor:

BUGÜN Ortadoğu ülkerindeki temel çelişki Arap halklarının, ki Filistin halkını da içerir, İsrail Devleti'nin temsil ettiği böggesel kolonialist politikaya, öte yandan Arap oligarsılarının temsil ettiği Batı neo-emperyalizmine karşı mücadelenin kendini göstermektedir. İşte bu iki çelişki (yani milli ve sınıfal çelişkiler) temel çelişkiyi meydana getirmektedir.

Bu temel çelişki içerisinde, milli ve sınıfal çelişkilerden her biri, zaman zaman ve birbir ardısına ağır basabilir. Böylece, Arap devrimci mücadelenin (anti-siyonist ve anti-emperyalist mücadeler) evrelerini, temel çelişkide ağır basan bu iki çelişkiden biri belirler.

Ne var ki, anti-siyonist mücadelenin öncüsü, sınıf mücadeleninin öncüsü değildir; ikisi ayrıdır. Arap hükümetleri anti-siyonist mücadelenin öncülüğünü ellerinde tutarken, sınıfal mücadede iç düşman olarak, yani kesin hedef olarak görülmektedirler. Bu noktada hemen su temel soru ortaya çıkmaktadır:

Ortadoğu'daki milli mücadelerle sınıfal mücadeler arasında ne çeşit bir ilişki vardır? Yani, bu iki ilişkinin karşılıklı bağlantı temel çelişki içindeki ayrılıkları nelerdir?

Giderek bunu söyle bir teorik ve stratejik soru izler:

Milli mücadele nasıl ve ne derecede kadar sınıfal mücadeleni geçiktir, gizler yada tam tersi, yoğunlaştırarak bir patlamaya sürükler? Ve hangi durumlarda birinin zaferi, diğerinin zaferini öne koşturur?

Bu soruların cevabı, küçük burjuva milliyetçiliğinin 1957-1967 yılları arasındaki yükseliş ve çöküş süreçinde agramak gereklidir.

NASIR BÜROKRASI
— Halksız bir yönetim —

Süveys Olayı'ndan sonraki durumun en belirgin özelliği, Ortadoğu Arap ülkelerindeki temel çelişkiye sınıf mücadelenin ağır basması olmuştur. Sina Yarımadası'na yerlesen Amerikan askerleri Mısır ve İsrail ordularını birbirinden ayıranca, Filistin Sorunu bir süre için ikinci plana atılmıştır.

1967 Mayıs - Haziran aylarına kadar süren sınıf mücadlesi, anti-emperyalist küçük burjuva milliyetçilerinin, emperyalizmle işbirliği halindeki egemen zümre karşı mücadelenin şeklinde cereyan etmiştir. İşbirlikçi egemen zümre, kendilerine karşı geçen küçük burjuva milliyetçilerini, «milli cepheyi bozmakla suçlamışlar ve bu sınıfal mücadelenin ancak ortak düşman İsrail'in işine yarayacağıları söylemişlerdir. Buna karşılık küçük burjuva milliyetçileri ise, siyonizm ile Arap gericiliğinin bir madalyonu gibi yüzü olduğunu belirterek «Arap gericiliğinin üstesinden gelmek, Filistin'in kurtuluşu yolunda» bir adım olacaktır» diyorlardı.

Öte yandan, Filistin Sorunu, kendi aralarında çatışma halinde olan Arap ülkelerinin aralarını bulmak için mükemmel bir vesile olmuştur. 1964-65 Arap zirve konferanslarında, İsrail'in Ürdün Nehri sulanı meselesini oylama politikasına karşı bir ortak Arap Mücadele Cephesi'nin toplanmasına karar verilmiştir. Sonuç olarak, Filistin Kurtuluş Cephesi, Filistin'deki Arap Birliği'nin kötü bir kopuşu olarak ortaya çıkmıştır. Mısır ile Suudi Arabistan arasında yapılan Ciddi Anlaşması ile Yemen İcsavası'nın durdurulması karastırılmıştır. Askeri alanda Birleşik Arap Komando Teşkilatı kurulmuştur. Böylece Arap dünyasında iki taraf uzlaşı bir tutuma sürüklenecektir. Bu durum, anti-emperyalist ve anti-siyonist mücadede küçük burjuvazının öncü milli sınıf olmayacağıının belirtilerini ortaya koymustur.

Bu on yıl süresince Arap devrimci mücadeleri su önemli olaylarla belirlenmiştir:

1958'de Suriye ile Mısır arasında Birleşik Arap Cumhuriyeti'nin kurulması, Eisenhower Doktrini, 1958-59 Lübnan İcsavası, 1958 Irak Devrimi, Kuzey Yemen Cumhuriyeti'nin kuruluşu, 1962'de Mısır ve Suudi Arabistan'ın Yemen İcsavası'na karışmaları, 1961 sonrası Nasırılığın (milliyetçiler ve Milli Tüzük) ortaya çıkıştı, 1963'te Suriye'de Baasçılık iktidara geçti, 1963-64 arasında Irak'ta kısa ömürlü bir Baasçı hareketin olmasının...

Bu gelişmeler, üç arap ülkesinde (Lübnan, Ürdün, Suudi Arabistan) Fransız ve İngiliz emperyalizmin yerini Amerikan emperyalizminin aldığı sıraya rastlamaktadır. Amerika'nın Nasır'ı, Baasçı ve tüm olarak radikal Arap mücadelerine karşı tutumu üç safha arzetmiştir: Ses çıkar mama, iç işlere karışma ve sonunda reddetme... Bu son safha, ordunun modernleşmesinde ve birleşmede en etkin güç olduğunu savunan «yeni orta sınıf» teorisinin çöküşüyle aynı zamana rastlamaktadır. Bu safha, ayrıca, Amerikan emperyalizminin «milli devrimci rejimlere karşı saldırya getiği devreyle çakışmıştır.

Yeni sömürgecilige karşı verilen yeni Arap milli mücadele hareketinin özellikleri nelerdir? Bu soruyu cevaplayabilecek için Mısır'daki Nasırı ve Suriye'deki Baasçı rejimlerin yapılamamı inclemek gereklidir.

Gerek Baasçı, gerekse Nasırı hareketler, Ortadoğu'da şehir küçük burjuvazisinin başı çektiği hareketlerdir. Daha sonra bu harekete, Suriye'de olduğu gibi, işçilerden ve topraksız köylülerden de katılmalar oldu. Ama bu iki sınıf da kavgaya küçük burjuva sloganlarıyla ve onun çatılarına alet olarak katıldılar. Yapıtlar, hareket olarak, «milli burjuva devrimini gerçekleştireme yolundaydı. Yani, siyaset bağımsızlık, devletçilik ve burjuva toprak reformu...»

Nasırılık Suriye'de, 1961-1963 yıllarında büyük sermaye girişimlerinin milliyetleştirilmesini bozan ve toprak reformunu sabote eden belli olacak, reaksiyon rejime karşı gelişmiştir. Bu hareket, Birleşik Arap Cumhuriyeti'nin kurulduğu dönemde, tüccar ve zanaatkâr orta sınıfın, işçilerin, köylülerin, öğrencilerin ve Suriye partilerinden bazı kişilerin hayatı ilgisini çekmiştir. Süphesiz bu hareket bir kitle hareketidir. Fakat hareket kendiliğinden ortaya çıkıp örgütlenmemiştir. Parçalanmış bir şekilde gelişmiş ve sadece siyaset değiştirmeyi amaçlamıştır. Yiğinları ikinci plana atan ve sosyo-politik değişimlerde yoğun hareketine güvenmeye küçük burjuva milliyetçiliğini yansıtın bir askeri iktidar olmaktan öte gidememiştir. (Coup d'état).

I • Küçük burjuva öncülüğünde kurulan rejimler, kısa zamanda egemen sınıf oluşturmak imiyazlı azınlık hareketleriyle sınırlıdır.

Baasçı rejimin ideolojisi sosyal açıdan heterojen öğelerin bir terkibidir. Rejim çok yönü olarak üç sloganla ortaya çıkmıştır: Birlik (Arap Birliği), Özgürlük (milli bağımsızlık ve burjuva demokrasisi anlamını içerir) ve sosyalizm (burjuva toprak reformu, büyük endüstrinin milliyetleştirilmesi, özel malliyetle ve miras hakkına

saygı). Fakat bütün bu Baasçı misyonu, sosyal yapıdaki çelişkileri yahut从中 etmekten uzaktır. Ne zaman bu slogan arasında bir tercih yapılmak istense, partide bölgeler patlak verecektir. Son zamanlarda ortaya çıkan «Sol Baasçı» şeklindeki devrimci sınıfının özgürlüğü, partinin artık bütün bu kavram ve fikirlerin toplumsal sorunları gözmede hiçbir yararı olmayacağını anımsı bulunmasını göstermektedir. Ancak ortaya atanın bu «Sol Baasçı» devrimci deyimle, günlük politikadaki Baasçı tutumun arasındaki uçurumu da iyice belirlemek gerekmektedir.

En yeni Nasırı ideolojinin özü her tür sınıf diktatörlüğine karşı çıkmak ve «samf farklarının barış yolcularla, kan dökülmeden ortadan kalkmasını sağlamaktır.

Baasçı ve Nasırı rejimlerin ortak noktada birleşmektedirler: Burjuvalaşmış, küçük burjuva kökenli imiyazlı azınlık, eski düzenin kalıntıları olan bürokratlar ve milliyetçiliğin büyük sermayenin eski yöneticileriyle birlikte, devletin asker-bürokrat kontrol mekanizması sayesinde milli artıktır tasarruf etmesi. Sosyalist ülkelerdeki bürokrasının aksine, bu imiyazlı zümre, kelimenin tam anlamıyla bir «sosyal sınıf»tır. Bu sınıf, tarama, küçük ve orta endüstriye ve özellikle yapımı endüstriyel üretim araçlarının sahibidir. Ticarette, tefecilikte sermaye sahibi olduğu gibi, bültün karar verme yetkisini kullanarak tüm devlet sektöründen denetimi altında tutmaktadır. Özellikle tarım kesiminde üretimi ilişkilerinde devrim vapamadığı için gelmenin ön koşulu olan İkkel sermaye birliğimini de sağlanamamaktadır. Günümüzde bu yeni sınıfın ihtiyaclarını cevap veren ve ona sosyal bir prestij sağlayarak onu eski dönemin burjuvazisi ve aristokrasisi ile aynıleştirerek tüketici endüstrisinin gelişmesi sermaye birliğimini güçlitmekle kahve yapıp parının kapitalist dünya pazarı

JUVA ÖNCÜLÜĞÜNÜN İFLASI

ma akmasına yol açmıştır. Bu durumun kesin sonucu, dünya pazarlarının etki alanlarından biri olmak ve gidecek yeni emperyalizmin ekonomik boyundurugu altında kalmaktır. Bu ekonomik bağımlılık, sözü geçen rejimlerin «siyaset bağımsızlık» adı altında sistematiğin bir anti-emperyalist kavrama vermelerini olanaksız kılmaktadır. Emperyalizm söyle esası bir saldırıyla geçse, bu rejimler sallanacak ve belki de devrileceklidir. Bu durumda tek alımlıkları, bir türde süküp atamadıkları «kanlı sınıf çatışmaları» ve «tek sınıfın diktatörlüğün gibi kavramları bir yana bırakıp kargı - devrimci olmaktadır. Bu tip rejimler, yalnızca kısa zamanda egemen sınıf oluşturueren imtiyazlı azınlık hareketleriyle sınırlıdır. Yoksullüğün hüküm sürdüğü geri kalmış ülkelerde, bu rejimler, iktidar hırsı ve elde edecekleri politik ve sosyal imtiyazlar bedenler! «Sunusal bilinçlerinin aldığı biçim, polis baskısıyla belirlenir.» (Regis Debray).

- Arap birliğini sağlayacak olan güç, kesinlikle burjuvazi milliyetçisi olamaz ve simdiye kadar da olamamıştır.

Gerek bu imtiyazlı zümrənin sunusal yapısı, gerekse bunların geniş halk yığınlarının devrimci niteliklerine karşı duydukları güvensizlik sonucu, bu rejimlerle Arap halkları hareketleri arasındaki ilişkiler, kimi zaman sıcak savas, kimi zaman barış içinde bir arada yaşama biçiminde gelişmiştir.

Surasa bir gerçekktir ki, eger bugün bir Arap Birliği kurulacaksa, bunu sağlayacak olan güç, kesinlikle küçük burjuvazı milliyetçisi olamaz ve simdiye kadar da olamamıştır. Çünkü küçük burjuvazı iç bütünselligi olma-

ARAP KİTLELERİ ANTI - EMPERYALİST BİR GÖSTERİDE
— Devrimci mücadele için siyasi örgütlenmeleri önleniyor —

yan bir yapıya sahiptir ve politik gücü ele geçirdiğinde, yetkiyi küçük burjuva ideolojisinden kopuk, devlet burjuvazisini oluşturan imtiyazlı bir azınlık eline vermeye yöneliktir. Bu durumda egemen olan, yöneten, küçük burjuva sınıfı değildir, ancak onun burjuvalaşmış kesimi, devletin askeri bürokratik mekanizması yoluyla yeni üretim ilişkileri yaratırabilir. Onun için, iktidardaki zümre, kendi sınıfı içinde bile iktidara yönelik bütünlü haleketleri bastırmak zorundadır.

Haziran 1967 savası, Ortadoğu Arap ülkelerindeki devlet burjuvazisi rejimlerinin «nırlı yanlarını, gelişkili ortaya çıkardı. Haziran savası, ayrıca, siyonizme ve emperyalizme karşı «milli egemenlik» rejimlerinin göküşünün de başlangıç noktası oldu.

1967 Arap - İsrail Harbi, Ortadoğu temel çelişkisini yaratan millî yurtsever nitelikteki kavgı ile sınıf kavgaları arasındaki çelişkinin gitgide yoğunlaşarak, patlama noktasına erimesinin bir ürünlüdür. Her zaman gibi, bu yoğunlaşma Arap ve İsrail ülkeleri arasındaki bir çekiş gibi gözüktil.

Harbe yol açan özgür durum, iki akımın birleşmesiyle belirleniyor. 1) Amerikan emperyalizminin, Üçüncü Dünya'nın millî hareketlerini sardırma hareketi, 2) Emperyalizmin kanatları altındaki siyonist koloniyalizmin Mısırdaki Nasırı ve Suriye'deki Baasçi rejimler tarafından engellenmesi.

Mısırdaki Nasır rejiminin 1957 yıldan beri Filistin Sorunu'na pasif kahş, Suudi Arabistan ve Ürdün'e tehditkar halkın hareketlerinin başlamasına yol açmıştır. İşte, Nasır'ın Amerikan askerlerinin Mısır'dan çekilmesini istemesi, İsrail sınırına yığınak yapması ve Akabe Körfezini İsrail gemilerine kapatması, bu tehdit çerçevesinde ele alınmalıdır...

- Ortadoğu devrimcilerinin en büyük görevi, politika sahnesine işçileri ve köylülerini onların kendi ideolojileri ve sloganlarıyla getirmeleridir.

Bu denemenin de ortaya koymaya çalıştığı gibi, Arap Devrimi, kendi başlarına özerk göründen, ama birbirlerine dialektik olarak bağlı iki mücadeleden oluşur: Anti - emperyalist sınıf mücadelesi ve anti - siyonist mücadele. İki birliğin birleşmesi, birlikte birlikte bir kritik krize doğru sürüklediğini ortaya koyar. ORTADOĞU DEVİRİMÇİLERİNİN EN BÜYÜK GÖREVİ, POLITİKA SAHNESİNE İŞÇİLERİ VE KÖYLÜLERİ GETİRMELEDİR. Bu tarihi görev ancak teorik ve örgütsel araçlar kullanılarak yerine getirilir. Bu süreçte, Arap Devrimi'nin su ikinci ayri grubu arasında bir güçbirliğine gidişimlidir: Silahlı Filistin halkın örgütleri ve Arap yığınlarının proletер öncüler... İSTE ZAFER BUNA DAYANIR.

New Left Review'dan
Cev: M. Aynibal - F. Pekin

silahla
saldılarak
devrimci
savaşın
öncüsüne
bizzat
üstlenen
halk
gerillaları

gerektirmez. Su anda bölgedeki güçler dengesi, Filistin silahlı mücadeleşinin, arkasında dayanacağı bir güç olmadan yaşayamayacağımı ve bir halk savası yaratamayacağımı göstermektedir.

Filistin halkın silahlı mücadelelesi, kendisini tasfiyeyi amaçlayan saldırganlara kargı durmak zorundadır. Sürekli olarak iki düşmanlık birlikte savasaz, Ürdün'de Haşmi diktatörlüğüyle silahlı Filistin halkı uzun süre bir arada yaşayamaz. Sorunun su yada bu şekilde çözüme ulaşılması şarttır. İşte yüz yüze gelme yoluyla Filistin halkı gerçek dostlarını ve gerçek düşmanlarını öğrenecektir. Filistin halkı, silahsızlanıp çekilmeyle, içerde anti - emperyalist mücadelede veren sınıfların ve hareketlerin arasında seçim yapmak zorundadır. Bu noktada anti - siyonist mücadele ile sınıf mücadele içiçe girecektir. Fakat bunun gerçekleştirilebilmesi için sınıf mücadelede verecek güçlerin önde gelen ekim yapmak zorundadır. 1967 Haziran yenilgisi, Arap Komünist Partisi'nin ve küçük burjuva milliyetçiliğinin dağılmasını kolaylaştıran bir olaydır. Lakinin nedeni, Nasır'ın Arap Millî Hareketi içindeki bölgümlere dir. Bu örgüt (Arap Millî Hareketi) bugün dağılmış ve yerini Ortadoğu'nun bir çok kesimlerinde anti - emperyalist kavgaya veren işçi, köylü ve devrimci aydınların oluşturduğu düzeltil ve istikrarlı marksist - leninist kümelerle bırakmıştır.

Bütün bu olaylar Arap politika sahnesine yem bir sınıfın yükseltisini değil, su anda Arap Devriminin öndan önceki bir kritik krize doğru sürüklediğini ortaya koyar. ORTADOĞU DEVİRİMÇİLERİNİN EN BÜYÜK GÖREVİ, POLITİKA SAHNESİNE KENDİ İDEOLOJİLERİ VE SLOGANLARIYLA İŞÇİ VE KÖYLÜLERİ GETİRMELENİR. Bu tarihi görev ancak teorik ve örgütsel araçlar kullanılarak yerine getirilir. Bu süreçte, Arap Devrimi'nin su ikinci ayri grubu arasında bir güçbirliğine gidişimlidir: Silahlı Filistin halkın örgütleri ve Arap yığınlarının proleter öncüler... İSTE ZAFER BUNA DAYANIR.

ARTIK, BİR SORUMLULUK GEREK !

«Bir şey karşısında, ya onunla, yada onun eş değeri ile sorumlusun...» (Eski bir hukuk kuralı)

HER gün değişik bir takım olaylar ortaya çıkıyor. Bundan olagan ne olabilir? Fakat dikkatlerden kaçan, bunların arasındaki dialektik ilişki ve daha yüzeye de kalmakla birlikte, gene aralarındaki nedensellik bağıdır.

Uretim araçlarının mülkiyeti, gene aynı üretimdeki güçler ve ilişkiler, bütün bütüne aydına qıkarılamayan konulardır bide. Çıkarılmadıkça da, etkilerini yayamadığımız, yayamadıkça da yitirdiğimiz konulardır. Üst yapıda, egemen güçlerin, sayısı onbinleri aşan töre kollarına kim defa dayanarak (: çünkü, onları kendilerinin yönetimi için törelegtirmişlerdir), kim defa da onların düşna çakarak (: çünkü, onlar kendileri tarafından törelegtirmiştir) sürdürdükleri dözen, bir sömürün uygunluğunu kazanmasına yinemisti. Üsteliğ, bunu da hep kazanmıştır. Aksi olabilse idi, sömürün mi olurdu?

Bu sömürme, sömürülenerde giderek bir alıhik' yaratmış, tek yanh bir töre saygılığını tepeden geçirdiği bir suskunluğu da peşine takmış sürüklüyor. Hattâ bu, bir yerde bükülmeli da sürdü ortaya son sralar: İşte 1969 modeli ve toplumun yarısında oya sevgili, efüsil ve gururu tutkuyu sönüren, katkısız ve paylaşılmaz Türk demokrasisi!

Yıtgınlıktaki vatandaşın olsun, olaylara anlam ve değer vermek zorunda bulunan bilimsel gözlemeçinin olsun, dikkatinin dağılması (: değişik olaylar karşısında) gene de çok olağan. Gözlemeçinin, bu olaylara içinde bir yana sürdürdüğü kabaya katkısı olup olmadığı, hemen de önemli olmamakla birlikte, bu böyle. Su da var ki, kabaya katılanların durumu ile, katılmayanların durumu olayların yansığı yanaların büyümesi karşısında, bir yerden ötede aynlaşır. Bu aynıhgın fazlasında, katılanların sorumluluğu dur değişiklik yaratır. Bu sorumluluk, dönüşüm isteyen ve geniş anlamda düşünüm ile özdeşleşmeye yararı olan çevreler bakımından bahis konusu olan, bir sorumluluktur. Belki, tüm bunun bilincinde olmak diye, bir aşı yok ortada. Ama, gene de önemli olan bu, gerçekte.

Eger, oylara materyalist bir açıklama ile katılmışında bulunuyorsa, onların devrimler çizgisindeki yerini tutturabilecek olanlığı açıldı gibi, yukarıdaki sorumluluğun da, gene aynı açıkliga kavuştuğu ve soymaştığı görürlür. Çünkü, bu halde, oyların sira sira ve bizim iradelelerimiz dışında ortaya çıkmasını istemiyoruzdur. Onlara seyirci kalmayırdur. Kaldı ki, bu yolda bir vurdumduymazlık içersine kapılmıştır, bu sapının durumu da İrademizle seçtiğimiz ve gerçeklestirdiğimiz için, daha da sorumluyuzdur.

Eger, toplumun bizi ilgilendiren ve sömürilmekte olan sınıflarında, kim defa bir tevekkül ve kaderine rıza görüyorsak, bunun kaynağını, bizim ona tarihsel ve devrimel görevinde ortak yada destek olamayışımızda bulunacak bir ihanette aramayız. Bu ihanetin göze daha az görüneni, kendi kendimizi lağırdı çarkına gevirdigimiz ve kurama böne gözlerle baktığımız, bilimsel miyopluktan doğar. Bu, sosyalizme açılacağı günlerin öncesinde bulunan her toplumda rastlanan, korkak ve tembel bir aydın çevresinin tutumudur. Kim defa da, gerçek sınıfı aydınlarla, diger bir takım aydın yardımçılarının kurduğu, bir karsı tutum tuzagıdır. Biliş ve ideoloji eğitimi sokmak istediğiniz birlik ve örgütlerde, bunlara sık sık kargaşasınızdır.

Eger, kendi çevremizde kadro, ekip, vb. gibi birlik kuramadığımızda da, bunun nedenleri, sınıfsal yakınık ve ittifaklar arasında arıyorsak, bu defa aynı sorumluluk, bir eylem hipermetroplugundan doğmaktadır. Atılganlığını yitirip bir dedikodu savunuculuğuna geçilmiş ise, önce moral ve sonra da, başarı olağanı tılm kalkmıştır artık. Sömürülme biçimleri dolayla bir yoldan gerçekleşen aydınlar, bu daha çok rastlanan

TİP TEKRAR AYNI ŞEVKLİ ATILIMA KAVUŞABILECEK Mİ?

İnşan, bunun yanında da, ey, lenmeden yoksunluktur bu kaynak. Başka da bir şey değildir. Çünkü, bunun dışında kalanlar, gerçekçi bir sosyalist ilgilendirme bile. Bu gerçekçilik, bir yerde kesinlikle, o sosyalistin doğrudan doğruya kendisini de, eğiten bir gergi ifade eder.

BÖYLE BİR PANO. RAMADAN ÇIKA RILACAK sonuçlar olduğu gibi, daha öncesine gidilerek bulunması gereklili olan nedenler de vardır. Ancak, onları ortaya koymak, o yontemi, aynı zamanda ve yanyana bir degerlendirme ile birlikte yürütütmek şarttadır: Bu sonuçlar da, nedenler de, kesin ve açık bir görünümlü birer şimalam olarak, hem birbirilerine, hem aralarında bir sonuçlama ilişkisine bağlanarak ortaya konmalıdır. Bu, yapıcıyı yapacak yöntem, hem dialektik ve hem de tarihsel bir yönde gelişen maddeci yöntemdir. Eğer, bu yöntemde, bir öğrenilmemiş ve kullanılmamış ise, gene onun doğrultusunda geliştirilecek objektif ve gerçek temellerden hareket ederek, düşünce ve bilince, gider, de ilerileri kestirmeye ugrasılmalıdır.

Bunu yapmakta savaskırama gösterilir, sosyalistler kendilerine düşen tarihsel görevi, neten açıklığı ile görebilecek ve ne de gösterebileceklerdir. Örnek olarak, buradan derlenen inceleme özetleri, sıradan bir gözlem ve üstelik etkinlikten yüksün bir belediye muhalefeti nitelikini taşıyan genelik kurgular olmakla kalacaktır, yapıldıkları. Bunların ise, ne kadar yanlıtlara ve kısraklığa göre götüren bir yol olduğu açık.

BU SORUMLULUGUN OLAYSAL ÖRNEKLERİ tizerinde durulacak bir konu olmakla birlikte, uzun ayrıntıları da gerektiriyor. Bu, daha ilerdeki gözümlemelerin konusu olacak,

sindilik BIR YANA BIRAKILMIŞTIR. Ancak, şu kadarını da, ha sindiden belirtelim ki, bize sosyalizm yolunda yapılanlar, çoğu defa eksik, ya da ters yönde (: idealist yorum ve umutlanısları) yapıldı. Bunun içine de, hiç zaman kaybetmeden üzerinde durmak zorunluluğu olan, şu aşamaya açıkça bir tarihî koymak zorundayız: Başarıya olduğu kadar, bulundugumuz yere kadar da, tam bilincle ve mittefikimiz olan sınıflara da bulasın bir biliş birliği ile ulaşmış değiliz. Gerçek anlamda başarısızlığımız da bundandır.

BUGÜNKÜ TOPLUMUN DAHA İLERİDEKİ SOSYALIST TOPLUMUN GERÇEKLERİ ACISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ, yerli yerine konmas ve öyle incelenmesine, NEDENSE, KİMSENİN UZERİNE ECİLMEDİĞİ BİR ÇABADIR. Bu arada, bir takım yol arayıcı nitelikteki inceleme

çalanmalara doğru gidindi, en yakın olaylar...

SORUMLULUK KONUSUNDAYA, ileri deki tartışmalara bir başlangıç olmak üzere, SIYASAL ORGÜT ACISINDAN da belirtilecek çok önemli noktalar vardır. Hemen işaretleyelim ki, şu gözlem çok dikkat çekici:

Diger bütün siyasal örgütler, anayasal düzeni çiğneyen tutum ve davranışları ile tersine bir dinamizm içine girerlerken, sosyalist örgüt bu düzenin tek başına savunucusu olmuştur. Hatta, ideolojik düzeye, tek savunduğu ilkesel hukuk yazdı da, bu olmustur. Böylece de, bilincinnek yollarını arayan sınıfların karşısına, onların ihtiyaclarının cevaplanması statik bir duruma düşmüştür. İleriye dönük bir dinamizm gösterememiş, hatta bunu eleştiri alanında bile yapamamıştır. Bunun bir sonucu da, toplum ve sınıf aydınları gözünde, siyasal yazar ve düşünürlerin, bir sosyalist kuram ve incelemeye dayanımasalar dahi, sosyalist olukları kansi yaratmasa oldu. Aynı alandığın ön nedeni de, bu konuda partiden önce yeterli bir kuramsal yetişkinlik olmaması idi.

İşte, köylü ve öğrenciler dizeyinde gösterdiği kimli ilgi azlığı, kim defa da ilgisizlik, bu konuda bir buluşmayı dağıtı veya engelledi. Bunun sonucunda da, toplumsal tepkiler dağıtık ve daha kolay anlaşıp bölüşülebilin sloganlar etrafında toplanmış, giderek karışt sunular ittifakına götüren yollarda, denetisiz bırakılmışlardır. Bunun ilk sonucu, daima yeni bir parti kurulması konusundaki tartışmalar yarattı, zamanla bu gerçekleşmeyince CHP'ye slogan kapturmalar başladı.

Bunu söylemek, tüm belirsizlikten belirlenebilire giden, bir takım aydınlatma kabalarını asla kılıçlısemiyorum, elbette ki. Hele de, kimilerinin sanmakta

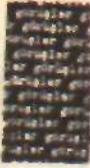

bir olaydır. Çünkü, sömürülüklerinin bilinci onlarda, çok daha güç olur. Sınıfların sömürülmesine de, aynı tutku ile engilmezler. Sınıflara geçebilmesini engellemek için, sosyalist akımın önüne, bundan daha tehlikeli bir engel konamaz. Kaybedecekleri birçok ilişkileri olan, esasen burjuva nitelikli bağıtlar içinde bulunan aydınlar, böyle bir engelle karşılaşanca iki uca ayrırlar, en azından: Ya birlikte dağlır, yada birliği ayakta tutan inanclarını saatim, yillarda geriye ahrar ve akımdan uzaklaşırlar. Her iki halde de, sınıf ile ittifak ilişkileri, asla olumlu aşamalara ulaşamaz. En lütfiyyetli aydınlar, bu bakımdan en kötüsü kimseler olmaya yüz tutan kapah çevre öğütçüleridir.

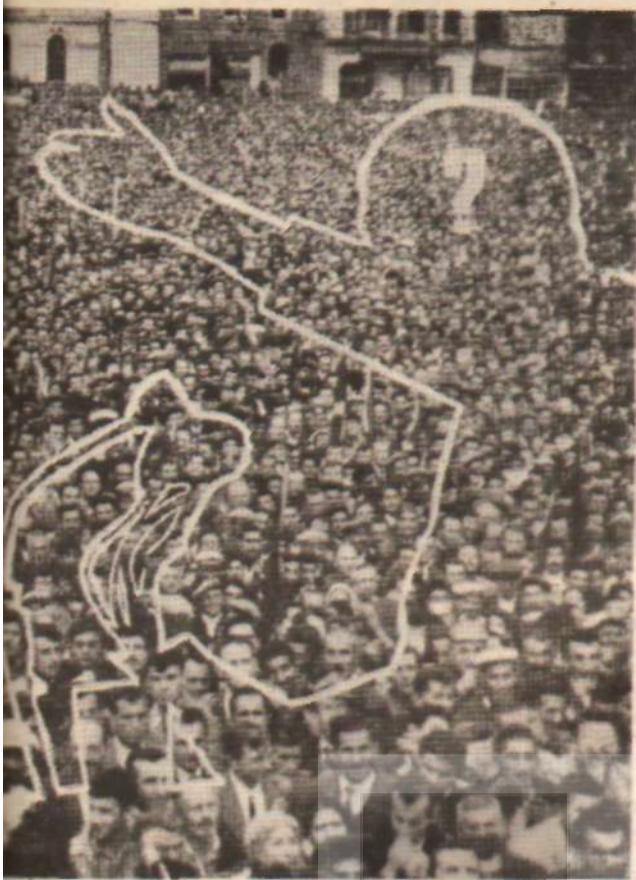
Bu iki aşamah görmezlik, bir yerde körük olur çıkar. Bilimliyiz ki, bu körükten de sorumluyuzzur. Çünkü, hızmete koşulacak yerde, kendi kendimizde kör etmişizdir.

BÜTÜN BU SORUMLULUKLARIN gelişdi ne kadar cogaltılırsa cogaltılışın, TEK BİR KAYNAKTA birliği açık: İdeolojik ve devrimci bilgi ve bi-

lerin yaratığı eleştiri ve tedbirinlik havası gösterdi ki, bilimsel vessayet çok güç isteyen bir çabasıdır. Sosyalist topluma geçiş döneminin, kuram açısından olsun, somutlama eğilimi ile bir örnek uygulamaların olun esinlendiği tutum, gerçek bir çözümleme yerine, (: öyle olmak gereki iken) ola ola bir aktarmacıktır. Bu sebeple de, bugün Türkiye için değişik örneklerde sosyalizm öngörülerini sürmeye, hatta bunda daha önceki için ters düşen sınıf bağıtlarına kalkılmaktadır. Bu çeşit örneklemeler, sosyalizmin iktidar adayı olan örgütte bile yapılınca, nasıl par-

Dr. Mehmetcan KÖKSAL

Türkiye İşçi Partisi'nin seçimlerdeki yenilgisinden sonra sorumluluklarin doğru şekilde saptanması ve ona göre yeni hamleler yapılması zorunludur

acele edecekleri gibi, hiç ve hiç inkar etmiyoruz.

Süphe yok ki, bugün Türkiye'de bir siyaset partileri enflasyonu var. Çeşitli ayırmalarla, kapitalist ve burjuva azınlık, deşisik örgütlerde toplanarak, siyaset oy'u, sınıfı tercihini yapamaması diye, yagma etmekte, olsa bilincsiz bir seçim ipotesi altında tutmaktadır. Oysa, bu yoldan doğan bir egenin altında bulunanlar, görüşüklüdürler ve burjuva olmadıkları gibi, kapitalizm ile ilişkili içinde de olan sınıflardır. Onları ey coğuluklarını, bir sınıfın yönettiğidir de, bir ekip tercihi olarak belirlemesinin nedenini bulmak gereklidir. Klasik demokrasisin seçim sosyo-ejitsinde yapamadığını, zaman yapmışdır. Tercihlerde bu şapna oy'un miktarını, nitelikini begenek biçimde ve yüksekte şartlıyor. Bu ise, oy'un dışında da, eğitiliş yer alacakları, eyleme girecekleri düzende bir örgütle karşılaşmalarındandır. Bu, partiler enflasyonunda, sosyalist örgütün tekliği ve bu tekliğin yükümüleri yerine getirmesi zorunluğuna dayanır.

Bunun içindir ki, Türkiye sosyalizmi ve ona aylacak olanlar, TİP'e sahip çıkmak ve onda yapımaması gereklidir. Dinamik değişikliklerle, tek bir okul ve eylem merkezi kazanmak zorunuğu ile karşı karşıya gelmişlerdir. Bu zorunluğunu ispat etmek gerekmek bile. Bunun bir başka ifadeside, bunun bugline kadar hiç de gerekligi kabul edilmek istenmemeyen konulardan birisi olmasıdır.

Gene şüphe yok ki, bu veride, TİP'e yapılacak bir takım eleştirileri kaynaklı oluyor. Fakat, bu, TİP yanında bir ikinci sosyalist partinin kurulması

ile, onun temalastırılması ile, TİP'in hemsüz ortaya çıkmasını öyle ve daha da önemli olacak ola tarihsel rolünü, görevini bölmek için bir sebep değil ki... Onun girmek zorunda bulunduğu doğrultuya almasında, ona katkısız esirgememek her sosyaliste düşen bir görevdir, artık. Bu ise, parti içindeki engellemelerin de fistesinden gelmeye gerektirecegi için, bu konuda hala partideki kimsekre düşen bir katkiyi da istemekte?

B OTÜN bu dedikte-

rımlı, bu bakundan ayrica mümkün ki: Türkiye'de bugün sosyalizme ilişkin bir düşün ve eylem birikimi vardır. Buların sosyalist bir örgüt tarafından yararlanıp, denet altına alınması gerektir. Bu siyasetin tekiyi yigilimini yok sayamaz. Gittikçe kabaran suyu, bir barajda eğitmede geç kalındığı müddetçe, onun türki koşullara kendi dışında gideceğini, yada götürüleceğini açıklar. Nitelikle coğu defa da olan bu olmuştur. Omuzlar üzerinde, kabahatler arasında yükselen liderlere bakınız: sellerin ne getirdiğini göreceksiniz. Bugine kadar süredürilen eğitim felsefesinin, sonuclarının sosyalizm zararına işlemesinin önune geçilmek gereğinin üzerinde daha da uzun durulabilir. Bu eğitime karşı sosyalist kanatta görülen alerjiyi yakinen biliyor. Bu anlayışı arıtmak gereklidir.

Bir eğitim ve eylemi, siyaset bir örgütün desteklemesi, sosyalizm ve devrim için kaçınılmaz zorunluluktur. Özellikle, böyle bir eğitimini giderek eylemi tutucu öğrenim kuruluşlarında, egemen sınıflarca nasıl yasaklandığı, gençliğin nasıl eğitildiği, bilir bilmez kişilerin bilimsel gerçekler karşısındaki sapınlıkları nasıl yargılanır... bu kadar açık iken,

GERÇEKTE, bugün dünyada kendisini kabul ettirmiş yeni bir güç var: GENÇLİK.

Bu, öğrencileri aşan daha geniş bir çemberdir, süphe yok ki. Özellikle de, bizim ülkemiz gibi, öğrenim olanaklarının az sayıda genç sayısına açılabildiği ülkelerde. Böyle olunca, gençliğin toplumun coğulüğünün gereklili yararına göre yetişirilmesini, hiç bir zaman savasaklamamak zorundayız. Tekrarlayalım: Çünkü, esasen mevcut öğrenim kuruluşlarında, kuruluşların ileride beden ve zihnen sömürtüp, emeklerinden artik değer yaratacak güçler, karşı görüşme ve egenin boyun eğecek insanlar inşa etmektedir. Hatta, artan çağdaş teknik ve uzmanlık, bir yerde kapitalizmin aygıtları olarak, bugün yetişkinlerde, siyaset ve sınıfı bilinci halen boğup yok etmektedir. Bunun sonucunda, işçi ve çalısanlar sorununu, sadece bir sıfır seviyesi, zam, denek... olarak coğu defa ejit olmayan kuvvetlerin söyleşme tartışmalarına bırakılmış konular olarak görmemeliidir. Çünkü, böyle ilişkilerde belires, bliç yükamlar giderek coğu defa, aynı sınıfın insanların arasına, kuşkanlık ve düşmanlık, ayrıca duyguları, olsa gide de tutum bireyimleri eknektedir.

YILARCA süren ihmal ve tarihsel görevlerini kulanmak gereğini duymayanlar, Türkiye'ye, işte böyle bir görevimizizdir. Bugün ise, Türkiye'nin nasipleri bir dünya konjonktürü içerisinde ve nasipleri bir cimazda olduğu ortada. Bu gerceği kabul etmek zorunda olduğumuz kadar, doğrudan doğuya bunun altında ezilenlerin yararına bir sonuça da değiştirmek zorundayız. Çünkü, bu çıkmazın da imtiyazları vardır. Bellidir ki, kapitalist ve burjuva nitelikli bir İkili, böyle bir kurtuluş yolunun ilkini üzerine alacak günde, daha önceinde de emelinde değildir. Çünkü, bu böyle gittikçe, onun işleri çevresinin arasında tiksintiye gitmektedir.

O HALDE, ARTIK BİLİMİN VE SINIF SORUMLULUGUNU ardına kadar açılmıştı zorlamak günde, tam taliqne günü temposu ile girişilerin günü gelmiştir. Gelecekte, gene oy'un kurallarını alt üst eden bir şartlanma ile, yılınlarının alanmalarını sürdürmeyecek bir bilinc sapmasının önune geçmek, borçlu olacağımız heşapları karşılaşmamak için, bu na sarılmamız gerekiyor.

Bize bunları tekrar tekrar yazmak gereğini duyurtan, daha önce de yazdıklarımıza bizi yöneten değişimler olmalıdır.

Tüm Sosyalistler Göreve

● Aklınıza eski ata sözleri gelmesin sakın! Karı bilmem ne olduktan sonra kapıyı bacayı kapasam ne fayda...

Geçti Bor pazarı, sır esegini Niğde'ye... Hayır, Bizim esegimizi sürecek hiç başka bir yerimiz yok, bizim esegimiz sağlam temeller üzerinden diyalektiğe uyarak tıkar tıkar tıcar tıreci tamamlıyor. Bu süre cin kabul olmasa, yani SENTZEZE dönüştürülmesi için de şartlar gün geçtikçe müsaitsizleşiyor.

Yalnız biz sosyalistler sırırtı vermesini bileyim.

Artık yeter be birbirimizi yemekte vazgeçelim. Sosyalist parti içinde birbirini yemek halka ihantettir... Su zamanda, biz bir avuç halk asırlardır karanlığa itilmiş, bu ortam içinde Mihri'nin Demokratlığı, Aybarın Güleriyüzüllüğü, Aren'in, Boran'ın bilimselligi, Kuas'ın beyanları, canımıza yetti...

Hepsine birden bela okumak gelyor içimden, okuya-çızı, okuyacız, yavaş yavaş topunun canına okuya-çızı, amma davamın esas sahibi işi, bilmem neyin tepe-şine bakıyor daha.

Onun içi tüm sosyalistler iş başına.

KEMAL KOYAS
(TİP Kartal İlçe Başkanı)

Sandıkta Ne Çıktı?

● Sayın Süleyman Demirel'in seçimden sonra ilk demecidir:

Nutuk sahalarına bol bol vaat çıkardık, Memleketi dört yılda iki fiç kat çıkardık

Fakire soğan ekmek, çok sıkıntılı çok emek Zengine balık börek, apartman yat çıkardık

İrticamın fesini, Amerikan sesini Borçlanma partisini, gayet rahat çıkardık

Fırak, simokin, urba, mecliste ucuz corba Kese, bavul ve torba, dış seyahat çıkardık

Ezan ve mehter mazı, ortak pazara çarşı Devrimcilerle karşı bir sağ kanat çıkardık

İşçi ve köyli dara, ithalatçuya para Çilekler memurlara bol nasihat çıkardık

Madene yabancı el, tefeciye bol papel, T.R.T ye hoş gazel, halka imdad çıkardık

Millet kesti İlgiyi, milyonlar oy vermedi Ciel demokrasiyi biraz sakat çıkardık

Tüm aydınlar hapise, soygunculara vize, Adam gerekmez bize sandıkta at çıkardık.

Mehmet AYHAN
(TİP Beşiktaş İlçe Üyesi)

Burhan Felek'e Açık Mektup

● WDR'un Türkler için yaptığı Türkçe yayında «gurbetlik» konulu konuşmanız verildikten sonra, sizin konuşmaların beğenilip beğenilmedinini öğrenmek istediginiz belirtildi. Bu konuda diyeceklerim: Siz bir İstanbul yazarısınız! Size göre tüm ülke İstanbul'dur. Ve İstanbul'un dertleri Türkiye'nin birinci dertidir. Siz oldukça tutucusunuz da. Türklerin en ileri yazar ve gizerlerine kendinize has usulplerla ara sıra saldırdınız. Ve çoktan beri de «gazeteciler cemiyeti başkanı bulunuyorsunuz. Türkiye geri kalmış bir ülkedir. Türkiye bir şirket bir kapitalist uygulama ile adamaklı sömürülmektedir. Batılı emperyalistlerle işbirliği yaparak yerli kompradorlar ülkeyi yağıtanızın bir düzeye vardılar. Ve bu gidişi gidisi sanan şakşakeler arasında -maalesef- siz de yarsınız. Oysa bu gidişi durdurmak, ülkeyi kalkındıracak, kültürünü, dilini koruyacak özümüz yollarını getiren ülkemizin yüzükleri kışlere billingsiz kaleminizle siz de saldırdıysınız. Geç efendim geç! Dediklerin radyoda karın doyurmuyor. Sen o konuşmalarını oralarda, Nisantaş'ta falan sürdür. Seni İstanbul'da dinleyeceğim, okuyacaklar bol bol vardır. Ama sen, bizim işçilerin sohbetisi olamazsınız. Ille de olurum, dersen, işine devam et ve uyku getiren konuşmalarını durmadan yolla. Ve «sevgili hemşehrilerim» diye de başla konuşmalarına. Kim sizin hemşeriniz a ünlü yazar? Bizim işçileri savunmayı, bizim yararımıza olacak değişimlerden yana olmayan bir Felek'le hiç bir alıp vereceğimiz olamaz. Şimdi bu kadar.

Ismail KAHRAMAN
(Frankfurt - ALMANYA)

İMECE

102. Sayıda çıktı.

Bu sayıda KOÇTÜRK - KIYAFET - GELEN - DADALOĞLU - KÖKLÜ - ATAÖV - BOLULUAY - VALİ ve daha bir çok güçlü imzalarla...

Yılın abone 15 lira'dır.
P.K. 373 ANKARA

Ant Der: 664

Amerika'nın nüfusu altında bulunan tüm ülkelerde uygulanmağa çalışılan «Filipin demokrasi»nın asıl demokrasi olmayıp emperyalizmin ve veri işbirlikçilerinin çarlarını sürdürün bir ortaoyunudur.

Filipin demokrasisi

Filipin'lilere kan ağlatıyor!

Bu hafta basında bir iki satırı geçti: Filipinler'deki Amerikan deniz üssü Subic'de bir Amerikan denizi mavzeri bir Filipinliyi öldürmüştür. Amerikan askeri mahkemesinde yargılanan katil su özürle suçlu bulunmuştur: Ben onu yaban domuzu sanmıştım.

İste bu kadar... Bir kere Amerikanın pençesine düşmeye görünü. Vatanınız son damlasına kadar sömürürlü ve halklarınız yabandomuzu gibi kurgunlanır. Türkiye'mizde, Filipinlerin hattada yerini bilinenler bile «Filipin tipi demokrasi» sözünü lütfen!

Güney Çin denizi ile Pasifik Okyanusu arasında, kuzeyde Milliyetçi Çin'in Formosa adasına komşu, güneyde Malezya ve Endonezyaya dayanan Filipinler üçüncü ufak 7000 adan meydana gelmiştir. Fakat bu adaların en genişleri on bir tane dir (Luzon, Mindanao, Samar, Negros, Palawan, Panay, Mindoro, Leyte, Cebu, Bohol ve Masbate) ve 30 milyonu bulan Filipinler nüfusunu %95'i bu on bir ada üzerinde yagittadır.

1521'de Magellan tarafından İspanya'ya sunulmuş ve 1565'te resmen İspanyol boyunduruğu altına girmiştir. Tam 333 yıl İspanyol sömürge olarak yaşayan Filipinlerde 19'cu yüzyılda bir bağımsızlık hareketi başlamıştır. 1896'da ki İspanyol-Amerikan savaşından yararlanan Amerikalılar Filipinleri işgal etmişse de 1896'dan 1901'e kadar ihtilaleci vatansever Filipinlerle girtlaklaşmak zorunda kalmışlardır. Sonunda Amerikan emperyalizmi Filipinleri kovukrak dize getirmiştir.

1946'dan bu yana Amerika Filipinleri gerçekten kalkındı. Tek bir reform yapmadı. Devlet ile din işlerini ayırmış, Hristiyanlığı, neden 800.000'i bulan araziler arasındaki kanlı sırre için son verdi. Tamamen İngilizce konuşmasını öngörmüş ve Amerikan tipi seçim sistemi ni konuşmuştur. Ekonomik açıdan Filipinler Asya'nın en zayıf memleketlerinden biridir. Amerikan kendisine sahip olduğu her konu ve nümune esayı almak istediler, fakat Amerika'ya maddeyi madde, Amerikanın en fazla tarifele tarafından vermek istediler.

1942'de Filipinler Japonya tarafından işgal edildi. 1946'da da Amerika Filipinlere bağımsızlığını tamam ve Filipin cumhuriyeti kurulmuş oldu. Fakat Filipinlerin bağımsızlığı laf ola bir bağımsızlıktır... «Filipinlerin gerçek efendisi CIA'dır» diyen Amerikan gazeteci yerden göğe kadar hâkîdir.

Önümüzdeki ayın 11'de 10 milyon Filipinli, oy sandıklarının başına gitmek istemektedir. Eski Başkanı Ferdinand Marcos, yeniden başa gelmek emelindedir. (Bu şimdilik kadas Filipin seçimlerinde vaki olmamıştır.) Rakibi de Senatör Sergio Osmeñadır. Filipinlerdeki seçim kampanyası gün geçtikçe kızışmaktadır ve her gün kanlı olaylar yer almaktadır.

Başkan Ferdinand Marcos, birçok ilerde kontrolü elden kaçırmıştır. Ilocos Sur tam bir

narşılığındır. Siyasi gangsterler dört yıldır Ilocos Sur'da «kanlı bir festival» havası yaratmaktadır. Silah ve bıçakla öldürülülerin sayısı 400'ü geçmiştir.

Seçimler yaklaştıkça cinayetlerin sayısı da artmaktadır. Bu hafta Huklanda bölgesinde Amerikan askeri radyo istasyonu Tarlac'da emniyet memurluğu yapan 10 Filipinli, makinelili tüfekle temizlenmiştir.

Geçen hafta başında seçim kampanyasında çahsan bir memur öldürülince Başkan Marcos, derhal uçakla Ilocos Sur'a gitti. «Criollo» ve «Singers» siyasi ceteleri arasındaki kavgayı yataştırmak için, onlara seçim sonrası vaatlerinde bulundu.

Muslimanların yağadığı La-nao İlinde ve Sulu adasında eğitilmemiş kanlı bir seçim

kampanyası hüküm sürmektedir.

Her gün, iki başkan adayının yolsuzlukları, ahlaksızlıklar hakkında çarşaf gibi yazılar yayanınan makamları, ağızdan rövayetler dolasmakta ve seçim nutukları kirli çamasırları ortaya dökmekten gayri bir amaç gütmemektedir.

Manila'dan Avrupa basınına yazı yollayan Filipinli bir gazeteci (Tarzie Vittachi) diyor ki: «Sayet bu ithamlar onda birinde gerçek payı varsa Filipinler hâpi yutmus demektir.»

Amerikan tarafından «yaban domuzu» diye vurulan Filipinli için Manila sokaklarında gösteri yapan öğrenciler, Amerikanın yeni baştan Filipin mahkemesinde yargılanmasını istemektedirler. Gerek Başkan Marcos, gerekse de Başkan adayı Osmeña seçim nutuklarında bu konuya değinmemiştir.

Devlet adamlarının Amerika aleyhinde söz etmesi olagan iş değildir. Başkan Marcos ve rakibi Osmeña, durmadan birbirlerine çamur atmaktan gayri bir şey yapmamaktadır. Filipin bu tür yolsuzluk ve ahlaksızlık haberlerini öylesine kanıksamıştır ki, hırsızlık etmeyen, dolap çevirmeyen devlet mekanizmasında görev alabileceğini havasalı kavrayamamaktadır.

Seçmenlerin para ile satın alınması gündelik olaylardandır. Bütün bir kasaba halkın para ile satın alınması olağandır... Hatta halk fakir yaştısında böyle bir geliri sevinçle karşılamaktadır.

Devlet mekanizmasında, ordu, polis güçünde herkes birbirini CIA'ya satılmış olmakla itham eder... Herkes birbirinden CIA'ya diye şüphe eder. Bu da çok yerinde bir şüphedir, zira doğuda az memlekette CIA'ya halk arasında bu derece kabank sayida ajanlara sahip olur.

Amerikalı CIA ajanlarının ise bin bir parayadır. Filipinler'de görev almış olan en azı CIA ajanlarından bir kaç isim:

Dean J. Almy Junior, Manila'da askeri atageli etmiştir. Filipinlerde bulunduğu sıra CIA'nın en önemli elemanı olarak çalışmıştır.

Carl Henry McMillian, Peru'da İspanyolcasını, Pariste Fran-

Selma ASHWORTH

— Londra'dan yazıyor —

FERDINAND MARCOS
— Bir Amerikan kukası —

sazcasını mütekkeleştirdikten sonra deniz subayı olarak Amerikan donanmasında CIA elemanı görevini almıştır. Genel CIA ajansı olarak hariciye girmiş ve Filipinlerde yerli halk içinde ajan toplantı içinde çağışmıştır.

Dr. Hubert Ladenburg, bu CIA ajanı 1941 yılında Amerikan tabası olmuş bir Almandır. Amerikanın AID yardım misyonlarında mallı müşavir ünvanını taşır, fakat ashinda CIA'nın elemanıdır. Seçim kampanyaları sırasında seçmenlerin satın alınmasını organize eden ajan budur.

William M. Williams, emekli subay ve AID'de görevli CIA ajanı.

Marian C. Conrey, elçilikte aste fakat gerçek görevi CIA ajanlığı.

Biz daha böyle pek çok isim söylebiliriz. Bunlar Filipinler'de ahlaksızlığı, yolsuzlukları, seçmenlerin satın alınmasını organize eden ve memleketi iktisaden olduğu kadar manen de çatı mura batırın CIA'nın bir kaç elemanıdır.

İste Amerikanın sömürdüğünü memleketlere reva gördüğü demokrasi: «Filipin tipi demokrasi!»

Hepimize ibret olsun!

ANT
abonelerine
büyük
tasarruf

ANT DERGİSİ, abonelerine büyük bir tasarruf imkanı sağlıyor. Piyasada 125 Kuruşa alabileceğiniz derginizi, abone olduğumuz takdirde 86 Kuruşa okuymanız mümkünür. Zira ANT'in yüzde 32 indirimli abone tarifesi söyle: Yıllık 44 Lira, 6 aylık 22 Lira, 3 aylık 11 Lira...

ANT'a abone olanlar, ayrıca, ANT YAYINLARI'nın bütün kitaplarını yüzde 20 indirimle satın almaktan imkânı sahiptirler. Her iki indirimden de yararlanılabilecek işte abone bedelinin ve kitaplarımızın indirimli bedellerini posta havalesiyle «ANT DERGİSİ — P.K. 934 — SIRKECI — İSTANBUL» adresine göndermeniz kaftıdır. Hayale kâğıtların arkasına abone adresi ve istediğiniz kitapların isimleri ile adresinizi açık olarak yazılmalıdır.

ANT YAYINLARI'nın abonelerimiz için indirimli fiyatları şöyledir: İnce Memed (birinci cilt) 12, İnce Memed (ikinci cilt) 12, Osmanlı Toplum Yapısı 9, Hilafet ve Ummetçilik 10, Geri Biraktırılmış Türkiye 4, Milli Kurtuluş Cephesi 4, Düzenin Yabancılaşması 5, Anarsizm 6, Roman Gibi 12, Siyah İktidar 6, Yaşantı 4, Nazım Hikmet'in Polemikleri 6, Sabahattin Ali Dosyası 6, Gerilla Nedir 4, Savas Anıları 8, Üç Anadolu Efsanesi 8, Ortadirek 12, Ölmezotu 12, Yer Demir Gök Bakır 12, Çizgili Dünya 4, Türkiye'de İlerici Akumlar 12, Dinle Yankee 8, Mavi Gözü 6, Dev 8, Zapata 4 Lira'dır.

Demokrasi adı altında
egemen sınıflar tarafından
sömürülün Filipin emekçileri

Portekiz'de faşizme direniş

10 ay önce, Eylül 1968'de Profesör Caetano, Portekiz'in yeni başkanı oldu. Despot Dr. Salazar'dan sonra, bu nisbeten genç ve liberal hukuk profesörünün yönetimi ele alması, coğu kimselerin gönlünde su serpmiş ve Portekiz'de gerçek reformların yapılacağı umudunu uyandırmıştı.

Sımdı, genel seçimlere çok az bir zaman kala bu ümit çoktan sönmüştür. Geçenlerde Prof. Caetano'nun Brezilya gezisinde, Rio de Janeiro'da kendisine Portekiz dışında yaşayan siyasi sığınanlar tarafından bir ultimatom verilmiştir.

Daktiloda Portekizce yazılmış olan bu ultimatomun bir kopyası Brezilyadan elden Londra'ya ulaştırmıştır. Her ne kadar bu ufak olay, Avrupa'da fazla bir yankı uyandırmamışsa da, Latin Amerikada politik bir fırtına kopartmıştır.

İngiltere'nin The Guardian Gazetesi'nin yazarı, Mr. Patrick Keatley'in bildirdiğine göre, bu ultimatomun başlığı «Marcelo Caetano'ya Açık Mektupstur. Ve Portekizli Demokratlar Birliği adındaki militenci örgütlerinden 81 üyenin imzasını taşımaktadır. (Bu birliğin başkanı, bir süre Lizbon yakınlarındaki korkunç Caxias zindanında yatmış olan ve hala Brezilya'da siyasi sığınan hayatı yaşayan Prof. Ruy Luis Gomes'dir.) 81 imzannı sahipleri, Brezilya, Venezuela, Uruguay, Arjantin, Amerika Birleşik Devletleri ve Kanada'da sığınan yaşayan Portekiz'lerdir.

Bu açık mektupta Caetano rejiminin aksaklıları 'eg noktada açıklanmaktadır:

1 — SÖZ HÜRRİYETİ:
e27 Eylül'de yaptığınız konuş-

madaki vaadlerin hiçbirini yerine getirilmemiştir. Izledığınız politika, Salazar rejiminin damgası taşımaktadır. Muhalafetin en önemli ulusal problemleri, özgür ve demokratik bir şekilde tartışılmamasını sağlayacak hiçbir kanunu ve idari değişiklik yapmadınız.

2 — AFRIKA:

«Halkımızın sömürge konuları üzerinde tartışmasının yasak olmasının şiddetle yermekteyiz. Hükümetin kendi kaderini kendi tayin etmek isteyenleri vatandaşları lan etmesi ve tutuklaması, Birleşmiş Milletler tarafından tanınmış hakkı çiğnemektedir. Portekiz'in bugünkü sömürge politikası, sivil halka karşı cinayet işlemek, alnan esirleri işkence ederek öldürmek, sömürge halkına kargo napalm ve fosforlu bombalarla kimyevi savaş araçları kullanmaktadır. Afrika'daki askerlerimizin sayısı 15.000'i bulmuştur. Ve savaş sadece ufacık Guinea'da 2.000 subay ve erin hayatına mal olmuştur. Bu ölü sayısı, Portekiz'in nüfusuna oranla Amerika'nın Vietnam'da kaybettiği asker sayısından daha yüksektir.

3 — POLIS:

«Polis baskusunun azalmasına artmış olması protesto ediyoruz. Hükümet propagandasının aksine, Portekiz gizli siyasi polisi PIDE ile cumhuriyet muhafizlerinin saldırdığı dehşet havası içinde halk ezilmektedir. Instituto Superior Técnico ve Lizbon Hukuk Fakültesi ve nihayet Coimbra Üniversitesi tamamen kapatılmıştır. Afrikah papazlar tutuklanmakta, aydınlar sömürgeerdeki temerküz kamplarına gönderilmektedir. Ve beynimile gözlemlerinin Portekiz'e girmelerine engel olmaktadır.»

4 — SEÇİMLER:

«Önümüzdeki genel seçimler içi, hükümetin hazırlamış olduğu anayasaya aykırı olduğunu lan ediyoruz. Seçim komitesi grupları kurulmasına izin verilmemektedir; adayların seçmenlerle özgür konuşmalarına bulunmasına set çekilmektedir. Son kırk yıl içinde olduğu gibi, şimdi de hükümet hileli seçimlere başvuracaktır.

5 — SEYAHAT ÖZGÜLÜĞÜ

«Portekizli siyasi sığınanların serbestçe seyahat edemelerinin sorumlusu sizsiniz. Hükümetin verdiği özel yönergelerle yurt dışındaki konsolosluklarımız bazı Portekiz siyasi sığınanlarına pasaport vermekteyidir. Bu da Lizbon'un da altına imza atmış olduğu insan hakları beyannamesinin 12. maddesini çiğnemek demektir.

«Portekizli bugün Batı Avrupa'da geliri adam başına en düşük, okuma yazma bilmeyen en yüksek, en az üniversite öğrencisi olan, et, süt ve yumurta tüketimi en az ve verem ile çocuk ölümü nispetinin en yüksek olduğu memlekettir. Ve Portekiz en çok siyasi mahkuma sahip olmakla bir rekordu kırıkmaktadır.

«PIDE'nin derhal dağıtılmaması, Örfi idare mahkemelerinin kaldırılmasını, siyasi mahkumlar ve siyasi sığınanlara af gitirilmesini, sömürge savasına son verilmesini ve anayasa sınırları içinde seçime gidebilmesini istiyoruz.»

Bu açık mektubun derhal harikalar yaratacığını tabii ki kimse umut etmemektedir. Hele Brezilya'da yaşayan Portekizli siyasi sığınanlar pek karamsar. Yeni Brezilya rejiminin tulumu, Portekiz başkanının gösterdikleri tantanah misafirperverlik ve son haberlere göre Brezilya donanmasından İki harp gemisinin Afrika'da Guinea sahilinde Portekiz donan-

CIA'nın yonettiği silah ticareti

Geçen hafta İngiltere'nin Observer gazetesinde, Ekim ayının 23'ünde yayımlanacak bir kitaptan bazı parçalar basıldı!

Uluslararası silah alım satım piyasasında CIA'nın nasıl cirit attığı ve ne gibi dolaplar gevirdiği gün gibi ortaya çıktı. Samuel Cummings, 42 yaşında bir Amerikalı. Ve «International Armament Corporation» kısa ismiyle «Interarmsın» kurucusu ve patronu. «Interarms», hükümetin dışında, uluslararası silah alım - satım piyasasında en kudretli firma.

Fransa'nın güneyinde, Monako'da Avenue Hector Otto'da 12 odalı bir bina, Samuel Cummings dünyann her yanında kol salmış, her memleketten silah alıp, her memlekete silah satan şebekesini idare ediyor.

Bu firmamı Londra'da Acton'da 50.000 ufak boy silah bulundurduğu bir deposu, bir de Amerika'da Virginia'da Alexandria'da 10 silah deposu var. Amerika'daki silah deposunda hemen her zaman 500.000 ile 600.000 arası silah bulunmaktadır.

Son 11 yıl içinde İngiliz ordusunun piyasada satın aldığı ufak silahların %90'ını Cummings satın almıştır. 1960-61 yıllarında Sudan'a 1.166.000 sterlinde AR-10 tüfeklerinden satınmıştır. 1962'de Portekiz polisine binlerce tabanca satınmıştır. (İşin komik tarafı, Portekizlilerden bu tabancaları denizarası bölgeye kul lanmayıacaklarına dair de söz almıştır.) 1965'te İspanya'nın yaptığı 600.000 ufak silah ve tabanca cephanesini satın almış ve karşılığında 357.000 sterlinde ödemiştir.

1956'dan 1960'a kadar Dominik Cumhuriyetine silah satan belli başlı firma Interarmsdır. Hafta Cummings, eski diktör Trujillo'nun yakın dostuydu... En son olarak Saygon'da Güney Vietnam ordusunu satın yaptığı 203.000 savaş aracı satın almıştır.

Görünüşte, irgin, zeki ve eli kabuk bir İşadamı olan Samuel Cummings'in arkasında iri yarı bir dayısı var: bu dayının adı da CIA'dır. 1958'da CIA Interarms firmasına 100.000 dolar yatırmıştır. «Interarms», CIA için çok işe yarayan bir aletti.

1 — Higbir hükümet, bundan daha ucuz ve verimli bir şekilde üretilen silah istihbarat sistemi kuramaz.

2 — Bu yolla Amerikan hükümeti gayri resmi kanallardan silah alabilemektedir.

3 — Interarms, silah alım satımına karşı ekipmanları, hükümet arasında bir tampon rolu oynamaktadır.

4 — Her ne kadar Amerikan hükümeti inkar ediyorsa da, CIA Interarms vasi tasıyla gizlice yabancı memleketlerin yapmış olduğu silahları toplayabilmekte, ve silah teknolojisinde olan biteni rahatça izleyebilmektedir.

5 — Vietnam'daki «Special Forces» ve yeşil bereler gibi askeri güçlerin düşman hatları arkasında çarpışmalarında bu yabancı asılı silahlar kullanılmaktır ve məsela Laos'da veya Tayland'da yakalanan Amerikan uydusu gerillanın elindeki silah Alman ve Çekoslovak asılı琪maktadır.

6 — Amerikan hükümeti yabancı memleketlerde yapılmış silahları satın almak için çok çapraz bir yolda kullanmaktadır. Diyelim ki Çekoslovakia 10.000 adet Alman markası tıpkı satmak istiyor. Ameri-

kan hükümeti bunu duydum mu, hemen takip olmaz, tarafsız bir memlekette adresi olan bir firmaya bu tüfekleri satın alır. Bu firmalar genellikle, Amerikan hükümetinin üstü ortülü bir temsilcisidir. Resmen satın alınmış olan bu silahlar sonra Avrupa'ya getirilir yerlerine gönderilir. Öylesine ki, sonunda eski kagittarlar, fakturaların, konşumentolann çöküğünden, silahların ilk satınalınmış yerini tayin etmeye imkân kalmamıştır. İste o zaman «Interarms» bu silahları satın alır. Ve Avrupa'da satın alınmış olduğunu gösteren bir lisans ile Amerikaya yollar.

Bu silahlar Amerikaya varır varmaz, bir «emüsteri», Interarms'a yanaşır. Interarms'ın patronu Samuel Cummings, bu müsterinin CIA olduğunu pek iyi bilir. Ve satış ameliyesi tamamlanır.

1950'nin ilklarında Guatemala'da pro-komünist Jacobo Arbenz Guzman hükümeti Sovyetlerden silah alımı karar verdi. Etekleri tutuşan CIA adamı Cummings'e emir vermiştir. Ve «Interarms» Guatemala hükümetine Amerikan hükümetinden taneşen 50 cent'e aldığı 50 silahlar 4 dolardan satınmıştır. (5 cent, hattâ 4 dolar bir tabanca fiati için bedava demektir)

Fakat CIA'nın silah alım satımında sağlam koluna teşkil eden bu firmasının satışı silahlar aynı zamanda banka soygunları v. büyük baskınlar yapan ünlü gangsterlerin de elinde bulunmuştur. Mesela 1965'de Newyork'da Syracuse'de bir kasayı patlatan Lahti, «Interarms» tarafından gangsterlere satılmıştı. Bu soyunda 416.000 dolar cahnmuştur.

Gene banka soyuncularının krah diye ün salmış olan Bobby Wilcox ile Roger Nussbaum'a «Interarms» bir kaç soyunda kullandıkları Lahti'yi satmıştır.

Samuel Cummings'in dünyann her yanında kol salmış olan «Interarms» firmasının bir telex'i bile yoktur. Ahısatımla telefon ile de yapılmaz. Muhaberatın %90'ı postkart üzerine çok ustalıkla hazır hizmet, şifre şeklinde yazılmış ve postalanır.

CIA'nın ve Amerikalı ve Kanadalı soyguna gangsterlerin en yakın dostu olan Samuel Cummings, aynı zamanda, İspanya diktörlüğü Franco, Iran şahı ve Latin Amerika'nın en güdü ailelerinden Balesar Moçaklaria da pek sıkı fikidir.

Nerede olsun, hangi taşı kaldiysak kaldırırmak, altında en iğrenç suçları ile CIA karşınıza çıkarır.

S. A.

masına yardım etmesi, çok kişiin midesi bulandırmaktadır. Sürgünde bile bazı Portekizlilere hayat hakkı tanınmayacağına benzer.

Bir İtalyan yazarının dediği gibi, «Portekiz halkı, siyasi po-

lis PIDE'nin yumrusu altında yaşayın, karnı aç, beyni yakan bir sürüden farksızdır.»

Bütçesinin yüzde 50'si savasa gitmekte, bir büyük kısmı da PIDE'yi, jandarmayı ve yurt içi ve dış hafiyelerini beslemek-

tedir. Böyle eli kanlı faşist rejimler, her ne kadar kırk kişisiz bir yaşamırsa da, bir kırk yıl daha yaşayacak degillerdir. Geç de olsa, güç de olsa, halklar ayaşlayacak ve fasizme son verecekler.

Gecekonduların hiç bitmeyen çilesi

İŞİ TÜRKBEN

Yıkmayı memur beyler, gavur —
Uy yavrum, nasıl da korktu,
malı değil acıyma...
bayıldı korkusundan, alma gözünlü
sevdigim çocuk bedduası alma!

Memur bey, karm da daha iki
gün evvel doğum yaptı, hasta, kalka-
maz yataktan, hiç olmazsa iki gününük
lük yavruman hatırı için yıkmayı...

— Yıkık bakalım, yuva yıkamın
Allah koymaz yanına!

— Bakmayı kimseyin gözünün
yaşına daha çabuk yıkın daha ca-
bek...

Ve eli baltah adamlar daha hızlı
savurdular baltalarım, daha çabuk in-
dirildiler gecekonduların pencerelerini,
ve Örnektepe'de, Oto Sanayi Sitesi'nde,
Kulaksız'da yüzlerce insan aya-
za, evsizlige terkedildi.

**Ali Yılmaz, Sivas'ın Kangal kö-
yünden göç etmemisti büyük şehire,**
nasıl göç etmemisti, toprak doğuran
değildi orallarda, zar zor dört kişisinin
karnını doyuran toprak dört can da-
ha gelince doyurmaz olmuştu. Baska

İşler tutmak istedi Ali Yılmaz, iş-
yoku ki köy yerinde. Ya Allah dedi
sekiz sene evvel bir gün topladı tam
tarağı geldi İstanbul'a. Güçlüydi kuv-

6 . Ekim . 1969: Örnekte-
pe'de 12 gecekondu yıkıldı.

8 . Ekim . 1969: Örnekte-
pe'liler haklarını almak için vi-
layete yürüdüler.

12 . Ekim . 1969: Kulaksız-
da 10 gecekondu yıkıldı.

**14 . Ekim . 1969: Oto sa-
nayi mahallesi yıkım yapanı-**
ra karşı direndi.

19 . Ekim . 1969: Oto sana-
yi mahallesinde çatışma oldu.

vetliydi her işin ütesinden gelirdi. T
ay iş aradı, yok, yok. Sonunda canına
tak dedi ıgsızlık, girdi temizlik işleri.
Maasi da 300 lira...

Yedi sene yemediler içmediler
kendilerine iki gözü bir gecekondu
yaptılar. «Ne kadar çok sevderik
evlerimiz!»

Ama şimdî oturulacak halde de-
gildi evleri, yıkmışlardı kanunsuz ya-
pılmış diye, «Kanunsuz yapılmışsa ka-
bahat onda miydi, iş istemiş yok»
demigelerdi, «her şey ates pahasımadı
300 lira aylık aplatman katı alamaz-
di ya.»

Ali Yılmaz hikayesini anlata dur-
sun, istatistikler su gerçekleri haykır-

ır Türkiye'de:

Tarım alanında 4 milyon gizli iş-
siz vardır.

Yakın bir gelecekte kışlık söz
konusudur.

Her sene 100,000 kişi köyden yeh-
re gidi eder.

İstanbul'da yarım milyon kişi ge-
cekonduda oturur, bu şehir nüfusunun
% 45'i dir.

Ve Türkiede montaj sanayi var-
dır, emek ucuz, harcanacak insan bol-
dur. Hükümet gerekli tedbir almak

yerine, gecekondu yıkmayı daha ko-
lay bulur.

Fato hastayı. Bir türk kalkm-
yordu bağı yastıktan, okudular, tilfes-
diler, doktora götürdüler fayda etme-
di.

Fato korkmuştu bir kere, koca-
man gözlerinde ell baltalı amcaların
hayal vardı, vuruyorlar, kırtıyorlar,
Fato'nun yalvarmalarını dinlemiyor-
lardı. Sonra bir tanesi Fato'nun be-
beginil fırlatıp atlığı. Şimdi bebeği,
evleri gibi kırık dökük çamur derya-
sında duruyordu. Ve Fato'nun bağı
yastıktan kalkmıyordu.

Anayasanın 35 ci maddesi «Dev-
let ailenin, ananın ve çocuğun koru-
ması için gerekli tetbihi alırs der. Der
ama Fato'nun kalkmaz bağı yatac-
tan.

Fato'nun yanı başında bekler ana-
si yüregi yanık
«Yuva yıkamın yuvası da yıkır
bir gün,
«Sorular yokla ovları beslemesi
diye bir türk yakar...

Katmerli Kârla Doymayan Sinema Ağaları Zam isted!

Ahmet SONER

Istanbul'daki sinema ağaları,
belediyenin gözünü korkutmak
ve istedikleri zamni elde et-
mek amacıyla, geçtiğimiz hafta
başında, sahibi oldukları 28
salonu seyirciye kapadılar. Ga-
zete'lere verdikleri yarımgaz say-
fa ilanları ve sinema vitrinlerine
koymaları istatistikteki ma-
numats pankartlarıyla «Sayın
İstanbullulara zaruri bir açıklama»
yaparak belediyenin kendi-
lerine yaptığı zulmü anlatılar. Bu
mazumalar sapık ideolojile-
riyle gerçekleri iyice çarpıtarak
seyircilerin merhametine sunar-
ken, yaptıkları demagoji ile on-
ları galeyana getirip belediye
başındaki baskı kurabileceklerini
sandılar. Oysa bugünkü duru-
ma nasıl ve nerden gelişindine
bakacak olsak sorun açık -
seçik gıkacaktır ortaya.

BUGÜN

Daha fazla kazanç sağlamak
amacıyla bilet fiyatlarının 5 L.
arya çıkarılması isteniyor. Oysa
son yillarda karaborsaçılık
yapan, yaptıran yine bu sine-
ma ağalarıdır. Seyircinin bey-
nini yıkadık artık, filmlerin tir-
yakları oldular, düşünsesle her
istediklerini koparabileceklerini
söylerler. «Amerika'da sine-
malar 50 lira» diyorlar. Fiylar-
ların yüksek olduğu dokuz ülke
daha sıralayıp işin içinden çı-
kıyorlar. Adam başına dingen
milli gelirden niye hiç söz edil-
miyor? Niye edilsin, «refah
devleti değil mi Türkiye? «Son
on yıl içinde sinema bilet fiyat-
ları arasında hiç artış olmamış da,
ekmek fiyatlarında % 90 artış
olmuş.» Böyle diyorlar. Demek

ki sinema bilet, ekmeğin arası-
na konup katık edilecek bir ni-
met olmuş da bizim haberimiz
yokmuş.

Belediye % 20, film dişardan
getirten şirket % 25 alıncı, sine-
ma sahibine % 35'lik kahyo-
muş. Sinema sahibi ile ithalat-
çı ayrı göstermeye ugrasıyor-
lar. Oysa bu işler hep aynı ki-
silerin elindedir. Sinema sahi-
bi, dışardan film getirmek
zorundadır; dışardan film
getiren de birkaç salonun sa-
hibi olsak zorundadır. Fitas
şirketi böyledir, Başaranlar -
Konak böyledir... Demek ki
% 60 kazanıyorlar doğrudan
doğruya. «Film ithalat ve işlet-
me cemiyeti», İstanbul sine-
ması ve tiyatro işverenler
sendikası, diye ayrı - ayrı adla-
rı olsa da göstermelik bir ku-
ruluş olmaktan öteye gidemi-
yorlar.

YARIN

Seyirciye ne verilmektedir ki
karşılığında para isteniyor? Fl-
liller seyirci suç işlemeye
tevkif etmektedir dilediğiniz
«Çeşitli soygun usulleri, «Na-
sil adam öldürürler», alıza geç-
menin metodları» gibi derslerin

— SINEMA AGALARININ BİR AFİŞI —

— İthalatçı ve salon sahibi olarak halkı katmerli sömürüyorlar —

kargasını para olarak istemek
tedir sinema ağaları.

Belediyeye % 20 verip % 80
kazanan yerli filim mekaniz-
ması boykota katılmamış, işin
sonucuna göre davranışını yeg-
lemiştir. Boykottan yararlanıp
yabancı film seyircisini de ka-
zanmak istemektedir bu arada.

Belediye'ye bu olay üstüne
vereceği karar çok önemlidir.
Fırsattan yararlanıpinema a-
galarının ruhsatlarını ellerin-
den çekip alabilirse durumu kur-
tarabilir. Hemen ardından yeni
bir kanuna gidilerek yerli film
gösteren sinemaların da vergi-
si % 40 yapılmaları sinema cep-
hesindeki bu kargasaklı düzene
girer. Yoksa daha sonraki olay-
lara engel olunamaz.

Mevcut düzenin güllüçüğine
iyi bir örnekler bu olay. Eğer

önenmesi düşünülmüyorsa, «An-
lığı astık, kestiği kestik» tır 5.
zel teşebbüsün, bundan böyle fit-
sirları kapatıp ekmek yapımı-
na son verebilecektir demek ki.

NE YAPMALI?

Istanbul seyircisi, belediyenin
kararı ne olursa olsun, sine-
maları boykot etmelidir. Sinema a-
ğalarının sine-
ması kargasını karşılayabilir. Bi-
linçli seyirciler böyle olacak.

— YIKIN! YIKIN! YIKIN! —
— İşte gecekonducların duymaktan korkutukları emir. —

Topkapı Müzesi de tehlike !

Tıbbilerin lastikleri gülasmaya
Olay, 1 Ekim 1969 Çarşamba günü Topkapı Sarayı Müzesinde gerçekleşti.

Saat 17... Ziyaretler sona ermiş, diğer salolar gibi, dünyadan en nadide, en paha biçilemez tarihi mücevherat hazinenin kapları kapatılarak itme ile mühürlemiştir.

Iznik'teki müze soygunundan sonra takviye edilen polis kadrosu ve uyarılmış personel pür dikkat çahırmaktadır artık. Fakat aksilige bakın ki, hazinenin dairesindeki balkonda bir adam unutulmuştur. Kılıtlı ve mührülü kapılar arsında kalan adamın feryatları anacak bir saat sonra gecen görevlileri tarafından duyulabilmig ve adam mahsur kaldığı yerden çıkarılmıştır.

Kimdir bu adam?

Aşında kimliğinin hiç öntü yok. Safatı önemli...

Bu adam, Topkapı Sarayı'ndaki tarihi Medidyé Kökü'ni tadi edip kuşa çevirerek burada bir *cafe restaurant* açmış bulunan ünlü lokantaçı Konyahının «Coca Cola» Satış Şubesi'nde çalışan bir garsondur. Omon gibi daha bilmem kaç tanesi ziyaret saatlerinde lastik tekerlekli özel arabalarıyla hazinenin içinden geçerek bu balkondaki satış depolannı Coca Cola taşımaktadır. Bu adameciz da, akşam üstü şigeleri istif ederken saatin farkına varmamış, içeride kalmış, üstüne kilit ve mührür vurulmuştur.

Ertesi sabah müze yöneticilerinde bir telas:

— Yahu, adam ya kötü niyetli olsaydı?

— Ya balkondan ip sarılıarak allah ne verdiyse indirip Sarayburnu'ndan denize açılsaydı? Ne yapardık?

Gelsin o akgam kapamışta imzası bulunanlar... Hepsine ba-

şınır birer de yazah ihtiyar ve ridi mi, akan sular durur.

Amir avaz avaz bağırır:

— Nasıl görmediniz Konya'nm adasını?

Bütün başlar ödedir. Bir lokma ekmeğe hizmet gören zavallı personel tevekkül içinde sunmaktadır. Ne diyebilirler ki?

Oysa asıl amiriere sormak gerekdir:

Tarihi binaların içinde ticarethane açtırmı mu, hele hazine dairesinin içine kadar ticaret sektörüler mu?

ANT okuruları hatırlayacaklardır. Topkapı Müzesi Müdürü Hayrullah Oruç, Iznik Arkeoloji Müzesi soygunu ile ilgili olarak İleride kendini temize ekşirmek üzere verdiği demecek kargı, Topkapı Sarayı gibi maddi ve manevi değeri yüksek olan bir yere sırf ekşir hesaplarıyla bir lokanta açılmışının İleride herhangi bir müzeye aksıltılıktır.

soygunu işten mükemmel bir köprübaşı olabileceğini yazmıştır. Gözlerini maddiyat blīrilīg olaların hiç ka'le abadıkları bu wyarmalarımızın ne kadar yerinde olduğu bu olayla anlaşımı olmalıdır.

Daima yükli fizierlerinden atmaya alışmış olan yöneticiler, son olay karşusunda kendi dumurlarını kurtarmak için mevkilerini silah olarak kullanmış, bütün suyu, ekmeklerinden korkutukları için ağızlarını açamayan memur sınıfının üzerine yüklemişlerdir.

Tekrar ediyoruz, bu tedbirlerin İkilerin ve İleride yokuşu mühüm temel soygunları tek sorumlusu, Topkapı Sarayı'nın Sevenler Cemiyeti adı altında bir sömürü cemiyeti kurdurulan Topkapı Müzesi Müdürü Hayrullah Oruç ve onun bu keyfi tutumuna gök yuman Millî Eğitim Bakanlığı ile Eski Eserler ve Müzeler Müdürüği'dür.

Milletlerarası

Reklam Grafikleri Sergisi

20 - 26 Ekim 1969, Devlet Güzel Sanatlar Akademisi

Fındıklı - İstanbul

BASIN İLAN KURUMU'nun sağladığı imkanlarla düzenlenen bu sergiye, her yıl 20 Avrupa ülkesinin iştirakiyle yapılan RIZZOLİ MİLLETLERARASI Reklam Yarışmaları'nda derece almış renkli ve siyah - beyaz basın reklamları sergilenecektir.

Ziyaret saatleri: her gün 9 - 17

Başın: 61000/665

Geri Bıraktırılmış Türkiye

Dr. Sedat ÖZKOL

Genç bilmadığımız Dr. SEDAT ÖZKOL, bu belgesel eserinde, «az gelişmiş» yada «geri kalmış» ülkeler değil, «geri bıraktırılmış» ülkeler mevcut olduğu tezinden hareket ederek, emperyalizmin geri bıraktırılmış ülkeler üzerinde kurduğu sömürü mekanizmasını hiçbir yerde yayınlanmaması esasına istatistikleriyle ve bilimsel sosyalizmin günümüzde ortaya koymaktadır. Kitapta, geri bıraktırılmış bir ülke olarak Türkiye'nin ekonomik ve sosyal yapısı da, yine esasına istatistik ve planlama çalışmalarından yararlanılarak incelenmeye, 1960'tan sonra uygulanan burjuva planlamalarının ifası teşit edilmektedir. Kitaban en ilgi çekici yanlarından biri de Türkiye'nin ekonomik durumunun, yine istatistiklere dayanarak komşu ülkelerle karşılaştırılmasıdır. Dr. Özkal, Türkiye'nin sosyo - ekonomik yapısını ve emperyalizmin tuzaklarını belgeledikten sonra marksist nedenlerden Türkiye'nin kurtuluş yolunun ve devri mezi stratejinin ne olması gerektiğini de açıklamaktadır. Lüks krom rengi ofset kapak içinde 132 sayfa, 5 Lira'dır.

Ant'in Öteki Kitapları

- **HİLAFET VE ÜMMETÇİLİK SORUNU**, Mehmet Emin Boşarslan, 12,5 Lira
- **OSMANLI TOPLUM YAPISI**, Dr. Mozaffer Sencer, 10 Lira
- **ZAPATA**, Robert P. Milton, 5 Lira
- **MAVİ GÖZLÜ DEV** (Nazım Hikmet ve sanat), Zekeriya Bertel, 10 Lira
- **DİNLE YANKEE**, Wright Mills, 10 Lira
- **TÜRKİYE'DE İLERLİ AKIMLAR** Yıldız Bertel, 15 Lira
- **ÇİZGİLİ DÜNYA** Ferruh Doğan, 6 Lira
- **İNCE MEMED I** (1. Baskı) Yaşa Kemal 15 Lira
- **İNCE MEMED II** (2. Baskı) 15 Lira
- **MİLLİ KURTULUS CEPHESİ** Douglas Bravo, 5 Lira
- **DUZENİN YABANCILAŞMASI** İdris Küçükömer, 7,5 Lira
- **ANARSİZM** - Dulos - Cohn Bendit, 7,5 Lira
- **ROMAN GİBİ** Sabiha Bertel, 15 Lira
- **SİYAH İKTİDAR** Stokely Carmichael 7,5 Lira
- **YAŞANTIM** Yevtuşenko, 6 Lira
- **NAZIM HİKMETİN POLEMİKLERİ** Kemal Süker, 7,5 Lira
- **SARAHATTİN ALİ DOSYASI** Kemal Süker, 7,5 Lira
- **GERILLA NEDİR** Alberto Bayo, 5 Lira
- **SAVAS ANILARI** (2. Baskı) Che Guevara, 10 Lira
- **ÜÇ ANADOLU EFSANESİ** Yaşa Kemal, 10 Lira
- **ORTADİRER** Yaşa Kemal, 15 Lira
- **YER DEMİR GÖK BAKIR** (2. Baskı), Yaşa Kemal, 15 Lira
- **ÖLMEZ OTU** (İkinci Baskı) Yaşa Kemal, 15 Lira
- **MARKSİZMİN TEMEL KİTABI** (Toplatıldı) Emile Burns, 5 Lira
- **GERILLA GÜNLÜĞÜ** (Toplatıldı) Che Guevara 10 Lira
- Genevi Dağıtım: ANTI YAYINLARI P. K. 701 - İstanbul
- İstanbul Dağıtım: GE-DA
- Ankara Dağıtım: Aydan Kitabevi
- Ege Dağıtım: DATIC

BASIN DIYOR Kİ

Kemalist devrim yada sırmalının iyi niyeti!

CEMAL Regit Eyüp oğlu ve Doğan Avcioglu'nun bir süreden beri hazırlıklarını yaptığı haftalık DEVRİM Gazetesini, geçen haftadan itibaren yayım hayatına atılmıştır. Devrim'ın yayın hayatında başarılar dileriz.

DEVRİM'i yayınıyanlar, tıpkı YÖN'ün açısından olduğu gibi görüşlerini bir bittirile kemuoyuna açıklamışlardır. YÖN bildirisini yüzelli imza ile yayınladığı ve daha sonra buna yüzlerce imza katıldığı halde, Devrim yöneticileri bu defa imzasız bir bildiri yayımlamayı tercih etmişlerdir.

«Kemalist Devrim» hareketini esas alan bildiri, Türkiye'nin sosyo-ekonomik bir panoramasını çizdikten sonra bu koğullar altında başgıszığın hayatı bigimsel kıldırmıştır. «Gençliğim istemlerinin başına 'tek başımsız Türkiye' dileğini alması, bu durumda, Atatürk gelenegine uygun yerinde bir tepkidir. Cumhuriyet, iç politikasında da, dis polikasında da Kemalist yoldan uzaklaşmıştır. Türkiye'mizin sürüklennmeyeceği tarihi varlığımı yitirmeye tehlikesinden, tek kurtuluş gerçeği olarak bir nüsal ordu özlemi fisküremiştir demektedir.

Mustafa Kemal ve sünnetçileriyle renklenen, bulunan bildiride daha sonra Mustafa Kemal tarafından başlatılan Kemalist Devrim'in yanında kaldığı belirtilecek. «Bugünün Kemalistler, ne düşen görev, antikemalist gidiş son vererek Kemalist devrimi sürdürmek, alt yapı devrimleriyle temele indirmek ve Türkiye'yi kısa süreli çağdaş uygarlığa ve Atatürk'ün tüm hayatına yön vermiş bulunan tam başıımsızlık anacına ulaşırıktır» denilmekte, bugün sandık demokrasisinin ve ondan

çikan Tutucu Güçler Koalisyonu'nun Kemalist devrimi tamamlamaya imkan vermediği ileri sürüllerle «Kemalistlerin Tarihi Odevi» söyle açıklanmaktadır:

«Atatürk'ün liberal olmayan tek parti rejimi, feodalite artıklarını on plana getiren ve yabancı hegemonyasını geri getiren bugünkü liberal görünüşü çok partili rejimden daha demokratik.

«Bugün ancak, hayatını almaya kazanan büyük kitlenin bilinci ve örgütlü destegine ve itici gücünne dayanmayı şart sayan devrimci bir parti, tutucu güçler koalisyonunun kitle üzerinde kurduğu ekonomik, politik ve ideolojik hegemonyayı yıkarak ve köklü dönüşümleri başıararak yanında kalan Kemalist devrimi hedeflerine ulaşırıktır, tam başıımsız, uygar ve gerçeketin demokratik Türkiye'yi kurabilir.

«Halka rağmen, halk için değil, halka beraber halk için devrim», gerçek devrimciin parolasıdır.

Bildiriden anlaşıldığına göre, Devrim yöneticileri, «Halka rağmen, halk için» sloganını reddetmekle beraber, «halk tarafından halk için» sloganını da benimsedememekte, «Kemalistlerin, yanı kişiçi burjuazinin öncülüğünde halkla beraber halk için bir devrim önerisinde bulunmaktadırlar. Kişiçi burjuazının öncülüğündede yapılan devrimlerin emekçiler açısından nasıl iflasa sürüklendiği bilindiginden, bu önerinin Türkiye için geçerliliği herhalde çok tartışılmaktır.

Devrim'in açısından dikkati çeken bir yan da, YÖN'in kurucularından Prof. Mümzat Soysal'ın, Devrim kurucuları arasında yer almaması olmasıdır. Prof. Soysal'ın, Devrim Gazetesi'nin çıkış

sırasında seçimlerle ilgili olarak Milliyet'e yazmış bulunduğu makale hayli ilgi çekicidir. Makalenin «Sols» ile ilgili bölümünden bazı parçaları sizlere sunuyorum:

«TİP'teki yüzde 0,33'lük oy kaybıyla hayat kırkıigma uğrayanların yada tam tersine bu durumu şimdide kardaki iddiaları için yeterli bir kanıt sayanların böyle i-vedi yargilar yüzünden sürüklenebilecekleri en büyük tehlike, örgütsizlik yada partisizlik cölliidir. Hemen belirtmek gereklidir ki, bu tehlikeden, aslında seçimlikte yada diktacılıkla bir ilişkisi de yok. Gerçeklerin halka anlatılmazlığında boğulmayı reddedenler ve bu yolu sonuna kadar denemeğe yatkın olanlar kadar, o yolun çıkmazlığını inanan ve aynı sabrı gösteremeyenler de parti ve örgüt sorunu üzerinde düşünmek zorundadırlar; sürekli bir çahşetme la Türkiye'nin gerçeklerine uygun bir program geliştiren, emeğiyle geçinenlerin uyankı kesimlerini bilgilendirdip onları içinden yönelik kaderler yetiştirmeye uğraşan terminoloji şehvetine kapılmışların kısır gevezeliklerini ya da oportünizm peginde koşanların sapmalarını kendi yapısında önyeleyebilen iç denetleme mekanizmalarını tam anlamıyla işletebilen sorumlularını sürekli bir sınavla eleştirden geçirilebilir ve niyabet, bütün bunları halkın gözü önünde yapıp yine halkın gözü önünde adamlarıyla tutumlarıyla sonutlaşan ama toplumda güçler dengesini iyi izlemekten de geri kalmanın bir örgüt... Sosyalistlerin bu bakımından Türkiye'de şimdide kadar başarısız olduklarını söylemek ve kanıt olarak da TİP'in son seçimler öncesindeki durumunu göstermek başka şeydir, bu örgütlenme gergini inkar etmek ve o yolda caba harcayanları kılıçlısemek başka şey. Türkiye'deki sosyalistler için, böyle bir çabaya girişmek, ya da, en azından, bu çeşitli çalışmalar desteklemek, seçimlerde oy artırmanı, yapısal temellere dayanan bir devrimci dönüşüm hazırlamanın, ya da bugünün koşulları içinde aneak konjunktürel nedenlerden doğabilecek bir diktaci hareketi halkın da beşinseyebileceğini gerçek «devrimci» çizgiler içinde tutabilmenin tek yoluudur. Bu yapılmadığı sürece, sabırıllar, «safr virgülüs» değişimelerle oyalanıp giderler; sabırıllar da falanca sarmalının iyi niyeti ya da devrimci kitap okuma iptilası üzerine kumar oynarlar.»

Son günlerde sağ basında aşırı solu kıştıren bir polemige sahit oluyoruz. Aşırı sol ile bazı sağcı yazarlar omuzunu vermiş, MHP'ye ve bu partinin lideri Sayın Alparslan Türkeş'e saldırıyorlar. MHP, sözde dindarların ve dar görüşlü, căhil oldukları anlamayacak kadar sağlam fikirli olanların hücumlarına maruz kalyor. Biz sına inanıyoruz: MHP'ne saldıranlar, bu partiyi gözden düşürmez. Çünkü bunlar hiçbir bakımından güclü degildirler. Görüşlerini ne derece zayıf olduğunu hem basınları, hem de kendileri ergeç anlayacaklardır.

REFİK ÖZDEK
(Bugün - 22.10.1969)

Sıkmabaş Şule'ye ne oldu?

Türkes ve partisi hakkında tenkitlerde bulundugum, çeşitli delillerle hakkı söyleyip hakikati ispatla kalktırmış için bir kasus MHP'li bana satılık kalem diyecekmiş, ikfidardan bilmem şu kadar bira para aldım, bu yazdıklarını buna mukabil yazıyorum, diyecekmiş, sen susun, sen busun diyecek bozuk bir ağızla bir sürü küfür yağdıracağım. Güneşler gibi parlak olan Hak ve hakikat karşısında benim için bunlar o derece gülinç seyir ki... Varsın desinler... İnsanları, hele böylesine karakteri bozuk, südü bozuk insanları bu yolda ikna etmek üyesine imkansız ki... Hakikati bilen ve görən yalnız Cenab-ı Rabb-i Alemin'dir. Herşey en iyi bilen O'dur. Kaib huzuru ile O'na sızmak, O'na davrandırmak ve yalnız O'na güvenmek ne güzel şey.

ŞULE YÜKSEL SENLER
(Bugün - 20.10.1969)

Son günlerde sağ basında aşırı solu kıştıren bir polemige sahit oluyoruz. Aşırı sol ile bazı sağcı yazarlar omuzunu vermiş, MHP'ye ve bu partinin lideri Sayın Alparslan Türkeş'e saldırıyorlar. MHP, sözde dindarların ve dar görüşlü, căhil oldukları anlamayacak kadar sağlam fikirli olanların hücumlarına maruz kalyor. Biz sına inanıyoruz: MHP'ne saldıranlar, bu partiyi gözden düşürmez. Çünkü bunlar hiçbir bakımından güclü degildirler. Görüşlerini ne derece zayıf olduğunu hem basınları, hem de kendileri ergeç anlayacaklardır.

REFİK ÖZDEK
(Bugün - 22.10.1969)

NOT: Böylece kendi gazetesi tarafından da MHP'ye saldırıldığı için takbib edilen mesture Şule Senler, bir kaç gündür Bugün'de yazı yazmamakta yada yazdırılmamaktadır. Yukarıdaki resimde, sıkmabaş Şule, tesettürlü riayet etmeden önceki günlerinde annesiyle birlikte plajda görülmektedir.

Helâya girme âdabı!

Ey oğul! Helâya gideceğin vakit, halâka müştek yoksa eline ibrik al, helâka girmeden «Bismillah deyip, kapdan içeri sol ayagını ile gir, kubleye karsi oturma ve arkansı dahi kibleye çevirip oturma! Bevline bakma ve orada söz söyleme! Çok eğlense ki, dışarda bekleyen muhafaza melekleri incinirler. Bir de silinecek taş ve toprak veya buna benzer şeylerle silin! Burada fazla eğlense, ishk calmaya, sarkı söyleme! Eğer su ile taharet edersen, sol elinde yaka! Sol elinde beyl yolunda hiçbir şey kalmamasını temin et buna çok itina eyle! Taharetten sonra bir bez ile silin ki sudan eser kalmasm. Ondan sonra halâdan çikarken, sağ ayagın disarya bas ve «Elhamdû illâ hâlî hillezi ezbîhe annimâ yü'zini ve emseke aleyye mâ yenfeuni de...»

BABİALİDE SABAH
(21 Ekim 1969)